

DE CE MICUL BETLEEM

Mă bucur să fiu aici în această dimineață. Și acum cred că vom avea o cântare specială, îmi spunea fratele Williams, de cineva din biserica lui. [O soră cântă, *Umple-mi Cupa, Doamne—Ed.*] Pentru asta suntem aici în această dimineață, ca să ridicăm cupele noastre, „Umple-o, Doamne.” Acesta este unicul moment în care vom avea ocazia să cerem acest lucru. Va veni un timp când vom fi de partea cealaltă și atunci nu vom mai avea această ocazie. Astfel, în timp ce o avem, și cu mintea întreagă, cred că unul dintre cele mai înțelepte lucruri pe care oricine le poate face cât timp Dumnezeu ne-a dat ocazia să o facem, este să o facem, să ne umplem cupele acum cu dragostea și mila Lui.

² Este cineva care stătea cu noi cu mult timp în urmă, nu chiar așa mult timp în urmă, și el a trecut dincolo. Și este o mare durere în inimile noastre pentru fratele Williams. Este fratele Williams, președintele filialei noastre de aici, tatăl său. Câți ani avea tatăl tău, frate Williams? Optzeci și opt de ani. Asta ar fi cam optsprezece ani, eu cred, trecut de—de... nu, ar fi, da, optsprezece ani peste timpul făgăduit. Un om viteaz. Nu a trecut prea mult timp de când, fiind în adunare, i-am spus, și fără să-l desconsider pe fratele Williams, i-am spus, „Arăți mai tânăr decât fiul tău, Carl.” Asta demonstrează că astăzi suntem aici și mâine nu mai suntem aici. Nu știm când vine acel moment, când vine, dar știm că vine. Mă gândeam, dar viața este un lucru mareț, este, viața este o oportunitate.

³ Noi tocmai ce-am avut o mare tragedie, cineva care venea de mult timp la biserica noastră, din Chicago, a fost ucisă zilele trecute când se întorcea acasă, o mamă. Avea aproape, cred că aproape șaptezeci de ani, iar ea și soțul ei mergeau cu mașina și în Kansas, sau, Missouri, era un viscol. Un bărbat care conducea, a pierdut controlul mașinii, gâtul ei s-a rupt instantaneu. Și noi chiar nu știm când se va întâmpla asta. Când am...m-au sunat să îmi spună despre asta și am sunat toți copiii din toată națiunea, să le spun. Desigur, fiind ca păstorul lor, eu am fost cel care a trebuit să-i anunț. Mă gândeam cât de repede putem pleca, și apoi în fața mea acolo era o cutie de bomboane care mi-a făcut-o ea cam cu o săptămână în urmă și mi-a dat-o. Doar ca să vedeți cât de repede putem fi răpuși. Dar, dacă acea, dacă ar fi doar viața aceasta în care ne-am pune nădejdiile noastre, am fi niște oameni nefericiți. Iov a spus, în capitolul 14, „Ah, de m-ai ascunde Tu în mormânt și de m-ai ține în locul secret.”

⁴ Ați observat vreodată cum mărturisește natura despre Dumnezeu? Vedem copacii, frunzele se desprind de pe copaci, iar viața din copac coboară în pământ, ca și mormântul, și rămâne

acolo până când trece mânia iernii, apoi se întoarce din nou, aducând o nouă viață. Este o mărturie că trăim din nou. Soarele răsare de dimineață, e doar un mic bebeluș, e firav; după un timp este acesta timpul când este la școală, la liceu; apoi la prânz este în putere; apoi după-amiaza începe să se întoarcă pe partea cealaltă; apoi seara slăbește din nou și moare. Dar, acesta nu este sfârșitul soarelui, el răsare din nou în dimineața următoare pentru a mărturisi unei alte generații, că există o viață, moarte, îngropare și înviere.

⁵ Chiar și natura de pretutindeni vorbește despre El. Și natura este o mare mărturie într-un alt mod, și anume, că nu putem avea această Viață de înviere decât dacă ea servește scopului lui Dumnezeu. Acum, dacă o sămânță este plantată și acea sămânță este germinată, ea rodește o nouă floare. Dar dacă nu este germinată, nu va rodi o nouă floare, dacă nu servește scopului lui Dumnezeu. Dar, nu doar pentru că este o floare, ea răsare, este pentru că servește scopului lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care soarele răsare, este pentru că servește scopului lui Dumnezeu. Și noi înviem atunci când servim scopului lui Dumnezeu.

⁶ Eu cred că fratele Williams a slujit scopului lui Dumnezeu în viață, un tată adevărat. Și o văd pe scumpa lui parteneră, D-na. Williams, prezentă aici. Un soț adevărat, acesta este unul dintre scopurile lui Dumnezeu. Un tată, unul dintre scopurile lui Dumnezeu. Și el a fost germinat față de Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, scopul principal al lui Dumnezeu. Deci, ca să spunem că fratele Williams nu va învia și nu va fi din nou cu noi, ar trebui să spunem că acolo nu—că nu se duce în jos nicio sevă, nu este nici un răsărit al soarelui. Totul vorbește despre învierea lui din nou, pentru a fi din nou cu noi, fiecare lucru. În primul rând, soarele, florile, natura, viața botanică, totul vorbește despre asta. Și apoi, Cuvântul lui Dumnezeu vorbește pentru el. Și, pe lângă asta, chiar credința care ne pulsează în inimă că îl vom vedea din nou. Dumnezeu să-i odihnească sufletul. Doar ca un mic salut pentru cel care a fost cândva cu noi, să ne ridicăm în picioare doar o clipă.

⁷ Tată Ceresc, nu am încercat niciodată să facem dintr-o adunare ca aceasta un scop doar ca să fim văzuți sau auziți. Ne-am adunat de fiecare dată, pentru edificarea Fiului Tău, Isus Cristos, și pentru a da mărturie celor care sunt fără El, ca ei să Îl poată găsi. Suntem, inimile noastre sunt împovărate pentru cei rămași în urmă de la despărțirea fratelui nostru, unul care a stat cu noi nu cu mult timp în urmă, de multe ori a fost chiar la această filială. Dar noi credem că Tu l-ai lăsat să trăiască o viață bună, din toate punctele de vedere și plină, și sufletul lui este astăzi cu Tine. Odihnește-l, O Dumnezeule, până în acea zi când îl vom revedea. Binecuvântează-l pe fiul său de aici, pe ceilalți copii ai săi, pe scumpa lui soție și pe cei care l-au iubit,

și asta ne privește pe toți, Tată. Și să luăm aminte la aceasta, că și noi suntem fragili și trebuie să plecăm într-o zi, așa că, să ne pregătim pentru acea oră măreață. Și dacă ar fi cineva aici în această dimineață care nu s-a pregătit pentru acest eveniment, fie ca aceasta să fie ziua în care să spună „da” Domnului Isus și, de asemenea, să fie germinat față de El prin Duhul Sfânt. Căci o cerem în Numele lui Isus. Amin. Luați loc.

⁸ Acum, dorim să facem un—câteva anunțuri. Soția mea, care stătea acolo în spate în această dimineață, i-am spus, I-am spus, „Dragă, voi pleca de la dejun...” Trebuia să mergem în centru cu niște treabă. Și i-am spus, „Voi ieși la ora zece.” Ea s-a uitat la mine. I-am spus, „Dacă nu ies până la ora zece, îți cumpăr trei rochii noi, la alegerea ta.” Așa că eu—eu știu ce se va întâmpla, sunt dator cu trei rochii chiar acum, pentru că este zece fără douăzeci. Dar voi încerca să mă grăbesc cât pot de repede.

⁹ Suntem bucuroși să fim aici, în Ierihon, cu voi, fraților, în această dimineață, și vă invităm, luni seară, sus la Ierusalim, la Tucson, la banchetul de acolo. Vedeți, Phoenix este în vale, ca și Ierihon. Tucson, unde locuiesc eu, este pe munte, acesta este—acesta este Ierusalimul. Unde ești, Tony? De ce nu spune cineva „amin” pe aici. Uitați, acum eu sunt într-o capcană, Tony nici măcar nu a venit. Ei bine, mâine, sau luni seara, este banchetul la—la Tucson, și cu siguranță ne-am bucura dacă sunteți pe acolo, dacă ați trece să ne vedeți. Subiectul meu în acea seară, cu voia Domnului, este, *Am Văzut Steaua Lui În Orient Și Am Venit Să Ne Închinăm Lui*.

¹⁰ Și acum, în data de nouăsprezece luna aceasta, sau luna viitoare, mai degrabă, nouăsprezece din—din Ianuarie, încep o trezire aici, chiar în această încăpere, la Ramada Inn aici, și în zilele de nouăsprezece, douăzeci și douăzeci și unu. Și apoi, în data de douăzeci și doi, cred că începe...douăzeci și trei, am patru nopți aici, și ca o trezire. Mulți dintre voi, frați slujitori, suntem cu siguranță bucuroși să vă avem alături de noi în această dimineață, și vă invităm cordial să-i aduceți pe ai voștri. Pe acei în special, adică, pe cei pe care îi cunoașteți aici în oraș și care nu Îl cunosc pe Isus ca Mântuitor. Și apoi, în al doilea rând, pe cei care sunt bolnavi și—și care cred că Dumnezeu răspunde la rugăciune, ne propunem să ne rugăm pentru cei bolnavi în acest timp chiar înainte de marea Convenție Națională care va avea loc aici începând cu data de douăzeci și doi. Și sunt sigur că vreți să auziți asta, pentru că vin mulți vorbitori remarcabili, și sunt sigur că veți avea un timp măreț.

¹¹ Acum, în această dimineață, m-am gândit să vorbesc aici la această filială, care Phoenix a fost întotdeauna un loc pe inima mea. Îmi place Phoenix. Am fost aici când eram un băiețel, aici la Wickenburg chiar deasupra. Și locuiam aici jos, la intersecția dintre Sixteenth și Henshaw. Era un deșert pe atunci. Dar văd că este chiar în metropolă și, ei bine, chiar în

inima orașului. Demonstrează că este un timp de schimbare, schimbător. Dar este un lucru despre care vreau să vorbesc în această dimineață, este Cel neschimbător, acela este Dumnezeu. Dumnezeu, în programul Său, Cuvântul Lui, Nu se schimbă niciodată. Vremurile se schimbă, oamenii se schimbă, sistemele se schimbă. Dar Dumnezeu nu se schimbă niciodată, El veșnic rămâne la fel.

¹² Și m-am gândit, având în vedere că ne aflăm în preajma Crăciunului, că am putea...poate aș putea vorbi despre un—un mesaj de Crăciun. Și acum, dacă aveți Bibliile voastre, și doriți să citiți, uneori oamenii o fac, în spatele evangheliștilor sau vorbitorului, vreau să citesc din Evanghelia Sfântului Matei, capitolul 2, pentru o parte din Cuvânt.

Acum când Isus s-a născut în Betleemul din Iudeea în zilele împăratului Irod, iată, că au venit niște magi din răsărit la Ierusalim,

Zicând, Unde este cel care s-a născut Împărat al Iudeilor? fiindcă I-am văzut steaua Lui la răsărit și am venit să ne închinăm Lui.

Când împăratul Irod...a auzit aceste lucruri, s-a tulburat, și tot Ierusalimul împreună cu el.

Și când i-a adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului împreună, i-a întrebat...pe ei unde trebuia să se nască Cristosul.

...ei i-au răspuns, În Betleemul Iudeii: căci așa este scris prin profeți,

Și tu, Betleeme din țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda: ci din tine va ieși o Căpetenie care va conduce poporul Meu Israel.

¹³ Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui la citirea Cuvântului Său. Și acum, cu câteva notițe aici și cu câteva Scripturi la care să ne referim, aș dori să am pentru puțin timp atenția voastră neîntreruptă asupra subiectului: *De Ce Micul Betleem.*

¹⁴ Știți, de Crăciun, cred că noi toți, prea mulți dintre noi, n-aș spune toți, dar prea mulți dintre noi pierdem adevărata valoare a ceea ce este Crăciunul. După cum observ aici, până și palmierii sunt decorați; iar în Est este întotdeauna bradul, sau bradul peren. Și luni, sau săptămâni, mai degrabă, poate o lună sau șase săptămâni înainte de a începe Crăciunul, sunt întotdeauna decorațiunile și—și marele...Au făcut-o comercial în locul a ceea ce înseamnă cu adevărat.

¹⁵ Eu nu cred că Cristos s-a născut în a douăzeci și cincea zi a lunii decembrie. Eu—eu nu cred asta deloc. Ar fi imposibil ca lucrurile să fie așa. Dealurile din Iudeea sunt mai înzăpezite decât, păi, zăpada este până la brâu acolo în luna decembrie,

sus în Iudeea. Dar ne dăm seama, studiind istoria, că Cristos s-a născut probabil primăvara, poate în perioada lunii aprilie sau mai, undeva pe acolo. Dar când a fost schimbat, acest lucru, ei l-au adus, când Creștinismul a fost convertit în Romanism, ei au făcut ziua de naștere a zeului-soare, care era sistemul solar la douăzeci și cinci, de la douăzeci și unu până la douăzeci și cinci decembrie, poziția soarelui chiar, aproape că abia dacă se schimbă. Și atunci asta a fost ziua de naștere a zeului-soare, așa că au schimbat-o în Fiul lui Dumnezeu.

¹⁶ Dar, țineți minte, indiferent ce zi ar putea fi, tot nu elimină sacralitatea a ceea ce ar trebui să fie. Unde Satan ne-a furat de acest lucru, a creat o mare publicitate, iar Moș Crăciun a furat toată închinarea. Și a devenit o—o zi ca Paștele, ca ieșirea și răstăruștele roz. Și—și apoi ce are de-a face asta cu Paștele? Ce are de-a face asta cu învierea lui Cristos?

¹⁷ Este exact ca în lume astăzi, ei, copiii de pe stradă pot să vă spună mai multe despre Davey Crockett decât despre Isus Cristos. Pot să vă spună mai multe despre un infractor, un criminal din trecut, decât despre Prințul Vieții care—care s-a născut acum o mie nouă sute de ani. Dar asta nu ia lucrul adevărat, de la noi Creștinii.

¹⁸ Vedeți, întotdeauna lumina strălucește cel mai bine în întuneric. Fulgerele despicate pe cerul negru și înnoțat noaptea, arată că poate exista lumină în întuneric. Și când lumina strălucește, nu vezi...Dacă soarele strălucește, nu prea ai nevoie de lumini. Dar cu cât este mai întuneric, cu cât lumina este mai mică, cu atât mai mult va străluci în întuneric. Cu cât este mai întuneric, cu atât mai bine, se arată mai bine. Și este mai mult sau mai puțin că...Noi, Creștinii, ar trebui să mărturisim spre slava lui Dumnezeu care ni l-a dat pe Fiul Său. Acest Crăciun ar trebui să fie un lucru deosebit. Noi, Creștinii, ar trebui... Indiferent cât de mult pare, va face să strălucească cu atât mai bine. Întreaga lume are decorațiuni. Noi îl avem pe Cristos, și asta ar trebui să lăsăm să strălucească în acest ceas întunecat în care trăim acum.

¹⁹ Ne gândim cum face Dumnezeu lucrurile în moduri neobișnuite, pentru că El Însuși este neobișnuit. Dumnezeu este neobișnuit. El este—El este Supranaturalul, Infinitul, pentru noi cei finiți. Așadar, orice face El este, în scopul acestui lucru, neobișnuit. Și Dumnezeu este atât de—atât de mare, încât El ia lucrurile neidentificate de pe pământ pentru a Se identifica prin acestea.

²⁰ Observăm aici, în subiectul meu, despre *De Ce Micul Betleem*, cel mai mic din toată Iudeea, căpeteniile celorlalte cetăți ale Iudeii, de ce a ales Dumnezeu să Își trimită Fiul în acel loc? Despre asta vrem să vorbim. Dumnezeu ia lucrurile lumii, cred că Scriptura spune, „Prin nebunia propovăduirii, i-

a plăcut lui Dumnezeu să ia lucrurile neidentificate.” Ceea ce facem noi măreț, Dumnezeu numește nebunie. Pe ce noi punem atâta slavă, Dumnezeu spune că este—este—nu este bun. Și ceea ce noi credem că nu este bun, Dumnezeu îl glorifică.

²¹ Mă gândeam chiar înainte de nașterea Domnului nostru, când toți profetii, și așa mai departe, vorbiseră despre venirea premergătorului, „cum fiecare munte va fi aplecat și văile vor fi înălțate și munții vor sări ca niște berbecuți și frunzele vor bate din palme.” Și era un—un slujitor, un profet cu numele de Ioan, care a ieșit din pustiu, nici măcar de la o școală teologică, cu barba pe toată fața lui și o bucată de piele de oaie, nu în haine de cleric, a ieșit și a anunțat, „Împărăția lui Dumnezeu este aproape!” Și oamenii nu reușeau să înțeleagă un astfel de tip de unde venea, fără nicio identificare de vreun—vreun sistem, ceva din care să facă parte, vreo legitimație de părtășie, sau vreo denotațiune care să-l susțină. Mesajul era prea măreț, el nu putea să ia omul, Dumnezeu l-a școlit afară în pustie. Mesajul lui nu era pe un gen de—de termeni teologici. El vorbea despre șerpi și topoare și copaci, și cu asta era obișnuit, natura, să o privească, cum funcționa. Și acela a fost modul în care a abordat. Nu ca un cleric, ci ca—ca un om al naturii.

²² Și oamenii abia îl înțelegeau. Nu avea nici măcar un amvon și probabil că nu era binevenit la niciunul, dar el a predicat pe malul Iordanului, probabil stând în noroi pe jumătate până la genunchi. Dar oamenii au ieșit să-l asculte, cei care erau sinceri în inimă. Voiau să-l asculte pentru că era ceva diferit, avea un sunet de Adevăr la acesta.

²³ Astăzi ar trebui să fim la, chiar în apropierea nașterii lui Cristos; Mesajul nostru, ar trebui să aibă un sunet de Adevăr în acesta care să-i facă pe oameni să înseteze să-L găsească.

²⁴ Dumnezeu l-a luat pe acel om simplu, fără educație, fără nicio zi de școală, și totuși a spus că el era cel mai mare dintre toți profetii care au trăit vreodată, pentru că Dumnezeu Se identifică în lucruri neidentificate.

²⁵ Când Isus Și-a ales ucenicii, a fost că: Erau mulți oameni mai calificați pentru această sarcină decât acei ucenici, erau clerici, El nu a chemat niciunul. Erau clerici în acele zile, oameni mari, preoți, oameni cu educație, oameni renumiți, dar El nu i-a chemat niciodată. El a luat pescari și vameși și așa mai departe, să—să transmită Mesajul Său. El face întotdeauna așa.

²⁶ În zilele lui Noe, El a ales un fermier, doar un fermier obișnuit, ca să anunțe distrugerea acelei epoci. Doar un fermier obișnuit, nu un cleric, ci doar un fermier!

²⁷ În zilele lui Noe, El a luat un, sau, scuzăți-mă, în zilele lui Moise, El a luat un sclav fugăr, nu un cleric. Și El l-a lăsat să fugă până când el a fost satisfăcut, afară în partea din spate a deșertului, și și-a pierdut educația, și i-a apărut într-un rug

aprint și l-a trimis jos cu un toiag strâmb în mână, să cucerească o națiune care...de care fugise.

²⁸ Vedeți, Dumnezeu ia lucrurile simple prin care să Se identifice. Vedeți, luându-Și, Este, doar Cuvântul Său. El a făcut lumina din lucrurile care—care fac...nu erau văzute.

²⁹ Cu câteva zile în urmă, eram la Auditoriumul Morris, una dintre marile noastre campanii din New York, și ascultam o prelegere despre Einstein care vorbea despre această galaxie, care spunea că este nevoie de o sută cincizeci de milioane de ani de—de timp lumină, pentru a ajunge la ea, și o sută cincizeci de milioane de ani pentru întoarcere. Și apoi, gândiți-vă, o sută cincizeci de milioane de ani lumină, asta ar însemna trei sute de milioane de ani lumină. Și apoi, când ai ajuns înapoi aici, ai fi fost plecat doar cincizeci de ani. Gândiți-vă, ei bine, cât de repede călătorește lumina, o sută optzeci și șase de mii de mile pe minut, și gândiți-vă câte miliarde și trilioane de ani ar fi nevoie pentru a merge acolo și a te întoarce, o sută douăzeci, sau, trei sute de milioane de ani lumină, și asta doar până la o galaxie din constelația pe care Dumnezeu tocmai a suflat-o din mâinile Sale, și El poate fi eoni de timp în ani lumină dincolo de aceea.

³⁰ Și acolo privește în jos la asta, iar apoi acest Rus a spus că el se afla la o sută cincizeci, două sute de mile, sus în aer și a spus că nu a văzut niciun Dumnezeu sau Îngeri. Cât de simplu poate să ajungă omul? Și apoi gândiți-vă la toate miliardele și trilioanele de ani; și la numai cincizeci de ani de aici, ce a făcut el, a pătruns în Eternitate.

³¹ Au spus că acest astronaut care chiar a urcat, a stat sus un anumit număr de ore, s-a dus de atâtea ori, de șaptesprezece ori în jurul lumii, sau orice ar fi fost, au spus că nici măcar nu a...a fost o secundă din viața lui. Călătoria odată cu timpul. Deci, vedeți, pătrundeți în Eternitate. Aceasta este măreția lui Dumnezeu.

³² Mintea noastră nu poate înțelege cât de mare este El. Și totuși, când El se pregătește să Se descopere, El o face atât de simplu, ia lucrurile simple ca să facă asta, simplitatea acestora.

³³ David, care părea a fi...dintre toți cei șapte fii ai lui Isai, a fost ultimul care a fost adus în fața profetului. Păi, chiar și familia lui ar fi putut să râdă, nu-și puteau imagina că un David micuț roșcovan, un micuț, cu umerii aplecați, roșcovan, să fie omul care urma să fie împăratul lui Israel. El poate că nu arăta ca un împărat pentru acei oameni, dar cu siguranță trebuie să fi arătat așa pentru Dumnezeu, pentru că ei...El l-a uns împărat, oricum. Vedeți, El a luat pe cel simplu din familia lui David, sau din familia lui Isai, ca să—să facă împărați. Ceva ce lumea a respins, pe...el l-a întors, l-a trimis înapoi să aibă grijă de oi. A adus pe—pe primul său fiu, un bărbat mare, puternic, cu un aspect impunător, probabil că putea sta drept și arăta ca un

împărat al lui Israel, și acesta este cel la care s-au gândit că ar arăta bine cu o coroană pe cap, acesta este cel care va conduce... purta haina împărătească și va putea ține sceptrul, și tot ceea ce trebuie să se facă pentru un împărat. El—el arăta bine în ochii poporului.

³⁴ Dar profetul, cu untdelemnul de ungere în mână, a zis, „Nu mai ai altul?” Și i-a adus, unul câte unul, până când, în cele din urmă, a spus, „Nu mai ai altul?”

³⁵ El a spus, „Am unul, dar poate că el nu ar fi nimic. Este doar un fel de om cam uscățiv, îl avem afară acolo la pășune cu oile.”

³⁶ El a spus, „Du-te și adu-l.” Și de îndată ce a apărut în ochii profetului uns, el a turnat untdelemnul pe capul—capul lui, și a alergat înaintea lui. A spus, „Acesta este cel pe care l- a ales Dumnezeu.” Vedeți? Vedeți, nu este vorba întotdeauna de decorațiuni, ale lumii. Este alegerea lui Dumnezeu.

³⁷ Și prin har El ne-a ales pe noi, așa că suntem recunoscători pentru asta în această dimineață. Și nu e nevoie de acele lucruri mari ornamentale ale lumii. Cel mai umil poate fi un slujitor al lui Cristos, este nevoie de cineva care să vrea.

³⁸ Dumnezeu l-a uns, vedeți, ia lucrurile mici. Acum, de ce a luat El micul Betleem? Părea că ar fi fost locuri mai mari în care Împăratul, marele Împărat al împăraților ar fi putut să se nască.

³⁹ De obicei, atunci când pregătim un eveniment aici pe pământ, încercăm să îl avem la nivelul cel mai înalt, cel mai strălucitor lucru la care ne putem gândi, îl ținem în cele mai mari locuri și cheltuim cei mai mulți bani și cele mai elaborate lucruri. Așa procedăm noi.

⁴⁰ Dar Dumnezeu nu procedează așa. El ia ceva care nu este nimic, ca El să Se poată arăta că este de puternic, că El poate... Dacă El ar fi luat un mare preot sau un om bine pregătit, în zilele în care îi chema pe apostoli, dacă El ar fi luat așa ceva în locul unui pescar neștiutor, neînvățat, care nu putea nici măcar să-și scrie propriul nume, ar fi putut spune, „Oh, asta, vezi, educația ta merită.” Dar Dumnezeu a luat un om care nici măcar nu-și putea scrie numele, ca El să poată lua ceva ce El putea lua în mână Lui, ceva din care El putea face ceva, ca să arate că El este Dumnezeu. Ajungem într-un punct în care ne dăm seama că nu suntem nimic, apoi ne lăsăm în mâinile lui Dumnezeu, și El vă poate modela și vă poate face așa cum vrea El să fiți. Dar atâta timp cât simțim că suntem importanți, atunci nu veți ajunge nicăieri. Nici măcar nu vă puteți lăsa în mâinile lui Dumnezeu până când nu ne dăm seama că nu suntem importanți.

⁴¹ Una dintre fetițele mele m-a întrebat zilele trecute despre importanță. Am spus...Ei bine, vorbind despre un om important. Ei bine, era vorba despre Președintele care tocmai a fost asasinat, iar inimile noastre erau îndurerate din cauza asta. Și am spus, „Ei bine, el era un om important.” Ziarele au redat-

o, iar televiziunea a filmat-o, miliarde și miliarde de dolari a costat guvernul să transmită asta. Ceea ce, este în regulă, este treaba lor. Dar am spus...Acest mic predicator Penticostal de acolo din Carolina, care un om a intrat, un bețiv cu o pușcă, a chemat-o pe soția lui și l-a împușcat pe om direct în amvon, apoi și-a împușcat soția și s-a împușcat pe el, un mic articol în spatele ziarului cam așa de mare. Lasă-mă să-ți spun, frate, nu contează cine suntem, „Vrei să știi cât de important ești,” I- am spus fetiței mele, „bagă-ți degetul într-o găleată cu apă și scoate-l afară, și încearcă să găsești gaura.” Nu suntem nimic. Numai Unul este important, acela este Dumnezeu. Noi trebuie să ținem minte, El este Singurul.

⁴² Părea că dacă ei ar fi vrut să...omul ar fi stabilit un loc pentru ca Împăratul să se nască, existau locuri religioase și istorice mai mari pentru Împărat, în loc de acest mic Betleem. Locuri, de exemplu, ca Silo. Silo era locul unde a fost așezat prima dată chivotul, știm, așa cum traversăm unde... traversăm Iordanul în această parte a Palestinei, și unde a fost așezat chivotul pentru primul său loc de închinare. Sau Gilgal; Sion, Sion un loc mareț; Gilgal, de asemenea.

⁴³ Sau capitala cea mare și mândră, a Ierusalimului, unde se adunau conducătorii tuturor organizațiilor, sediul lor, se pare că ei ar fi fixat un loc acolo sus la Ierusalim, pentru ca marele Împărat să se nască, dacă ar fi vrut un loc, un loc istoric sau un loc mareț și remarcabil. Acolo era sediul religios, al religiei lor la care a venit Împăratul. El a venit să reprezinte religia lor. Și El...și când El a făcut-o, în loc ca ei să-i pregătească un loc la Ierusalim sau unul dintre acele mari locuri istorice, S-a născut în Betleem, cel mai mic dintre toate orașele. „Nu ești tu cea mai neînsemnată dintre căpeteniile din Iudea? Dar din tine va ieși o— o Căpetenie care va conduce poporul Meu.” Și acest Ierusalim mare și mândru și toate celelalte orașe au fost respinse.

⁴⁴ Sau poate că ar fi putut alege unele dintre locurile de refugiu, marele loc ca Hebron, Cades, sau Ramot-Galaad, unul dintre aceste mari cetăți de refugiu, pentru că El urma să fie Refugiul nostru. Dacă noi am fi încercat să pregătim în mintea noastră, am fi putut alege, să spunem, „Ei bine, acum, dacă acest mare Împărat vine, care va fi Refugiul nostru, El ar trebui să se nască într-unul dintre aceste mari locuri memoriale de refugiu, cum ar fi Ramot-Galaad, sau Cades, sau unul dintre acestea.” Noi am fi încercat să pregătim așa în mintea noastră.

⁴⁵ Dar, vedeți, Dumnezeu are alte moduri de a face lucrurile. El știe cum să facă lucrurile bine. Și acum, cu gândirea lui Dumnezeu și cu ajutorul lui Dumnezeu, vom încerca să spunem de ce s-a întâmplat acest lucru, pentru că totul funcționează exact cum trebuie în marele program al lui Dumnezeu. Și vreau ca voi, oamenii de aici de la Phoenix, și din jur, să—să—să încercați să înțelegeți Acest lucru. Că amintiți-vă, că Dumnezeu

știe ce face. Vedeți? Și El se folosește de mijloace simple ca să o facă. Pentru că, dacă El face ceva prin ceva mareț de excepție, atunci...Dumnezeu nu face niciodată lucruri de genul acesta, El nu a făcut-o niciodată în toată istoria Bibliei. Dumnezeu nu a făcut niciodată, nu a făcut în nici un timp, nu a luat vreun grup de oameni ca să facă ceva. Dumnezeu ia un individ. Tu ești acela, tu, o singură persoană. Și Dumnezeu nu-Și schimbă niciodată programul. Pentru că, primul Lui program, El trebuie să rămână întotdeauna cu acel program.

⁴⁶ În zilele lui Noe, El a avut un singur om, Noe. În zilele în care a scos pe Israel, El a avut un singur om, acela era Moise. Știm de Daten și mulți dintre ceilalți au încercat să se gândească, ei bine, că ei „aveau aceeași autoritate” și așa mai departe. Știți ce s-a întâmplat cu ei. Zilele venirii Domnului, zilele lui Ioan Botezătorul, și în celelalte, El are un singur individ cu care lucrează. Și El tratează cu noi astăzi ca singuri indivizi, nu ca un grup. O singură persoană! Va depinde de tine și de mine, de cum stăm înaintea lui Dumnezeu. Pentru că, El are de-a face cu tine și cu mine ca indivizi, nu ca un grup din care facem parte, și nu ca biserică a denominațiunii din care facem parte, ci cu tine și cu mine ca indivizi.

⁴⁷ Acum, Iosua, la împărțirea țării, a dat acest loc mic lui Iuda. Mulți dintre voi, eu—eu am câteva locuri notate unde este poziționată aceasta, dar știm cu toții de asta, unde este poziționată în colț. Și a fost doar un loc mic pe care l-au dat, Iosua, la împărțirea țării, l-a dat seminției lui Iuda.

⁴⁸ Și acum, când Israel a trecut râul Iordan, acum încercați să prindeți asta, când Israel a trecut în țară, țara făgăduită, era o femeie din Neamuri pe care o cunoaștem ca și curva Rahav. Și ea a cerut îndurare și a primit îndurare, a primit îndurare atâta timp cât a rămas sub acea funie cărămizie. Și aceasta este singura cale prin care putea avea îndurare. A fost un semn, un însemn care i-a fost dat.

⁴⁹ Și noi avem astăzi un Însemn și suntem în siguranță atâta timp cât rămânem sub funia noastră cărămizie, Sângele lui Isus Cristos. Ca un individ, nu ca un grup, ca individ, fiecare dintre noi trebuie să rămână sub acea funie cărămizie a Sângelui lui Isus Cristos.

⁵⁰ Și apoi această Rahav, după ce a fost cruțată, și-a băgat toată familia ei înăuntru, tot ceea ce era sub funie a fost—a fost salvat. La fel ca atunci când Dumnezeu în Egipt, când tot ce era sub sânge a fost salvat. Tot ce era sub funia cărămizie a fost salvat. Totul sub Sângele lui Isus este salvat, tot ce este în afara Acestuia este pierdut și este gata pentru distrugere. Și aflăm acum, făcând asta...Apoi înțelegem prin istorie că ea a curtat un general, nu-i știi numele acum, din armata lui Israel. Și în final, s-a căsătorit cu acest bărbat. Și s-au stabilit sus aici în acest, lângă acest loc

mic, iar fiul ei, Salmon, a fost cel care a întemeiat Betleemul. Vedeti, una din Neamuri este conectat cu acesta de la început, una din Neamuri, curva Rahav.

⁵¹ Acum, aflăm că Salmon a întemeiat acest orașel Betleem. Și el a născut pe Boaz. Și Boaz a fost cel care s-a căsătorit cu Rut, alta din Neamuri. Și urmărim această descendență acum. Rut, ea s-a, ea era o Moabită, și s-a căsătorit cu Boaz și a venit în acest orașel chiar în sezonul orzului. Oh, dacă am avea timp în această dimineață, până, la asta, i-aș datora soției mele șase rochii, după aceea, dar cum să zăbovesc asupra acestui subiect!

⁵² Naomi, care reprezenta biserica ortodoxă, a fost plecată din cauza unei foamete, a mers în țara Moabului; ca și împrăștierea lui Israel, tot împrăștiat printre națiuni. Și apoi, când s-a reîntors, a adus-o înapoi pe Rut, Moabita, și ea s-a reîntors chiar în sezonul orzului, chiar la timpul strângerii primului orz. Adică faptul că Biserica Neamurilor vine la Dumnezeu chiar în sezonul orzului din nou. Ce tablou frumos acolo. Și apoi ea și Boaz fiind căsătoriți, și renumitul lor fiu, Obed, a fost conceput acolo, și născut tot acolo. Și apoi fiul său, nepotul, Isai, a venit din Obed. Tot acolo l-a născut și pe David, fiul său, împăratul David a venit din.

⁵³ Urmăriți această succesiune acum. De la curva Rahav, fiul ei, care l-a întemeiat. De acolo vine—de acolo vine Boaz, care a introdus încă una din Neamuri. Și apoi din Boaz vine Isai. Și aici Isai, lui Isai i s-a născut David. Și David, chiar aici, la acest mic Betleem, a fost uns de către profetul lui Dumnezeu, ca să fie împăratul lui Israel. Toate aceste lucruri spirituale ascunse de ochii lumii, se întâmplau aici, în acest mic oraș Betleem. Vedeti, iată felul cum procedează Dumnezeu.

⁵⁴ Acum, am încredere că Duhul Sfânt va fi prezent acum să vă dea înțelegere corectă, că Dumnezeu nu lucrează în aceste lucruri mari. Este prin Duhul. „Nu prin putere, nu prin tărie, ci prin Duhul Meu,” zice Domnul. Vedeti? Dumnezeu lucrează în Duhul printre oameni. Vedeti, aceste contexte mari, El putea să vină numai la acest oraș. Acela era singurul loc unde El putea să se nască. Dumnezeu își urmează aceeași linie. Dumnezeu face asta întotdeauna. Dumnezeu urmează linia Cuvântului Său. El nu poate să se întoarcă de la Cuvântul Lui, în niciun caz, și apoi să rămână Dumnezeu. El trebuie să rămână cu Cuvântul. El nu îl poate lăsa niciodată. Astăzi, tradițiile noastre și așa mai departe ne îndepărtează de Cuvânt. Noi avem crezuri și lucruri pe care le injectăm în Cuvânt, ceea ce poluează întregul lucru. Dar Dumnezeu nu poate lăsa niciodată linia Cuvântului Său. Cuvântul Lui este adevărat, întotdeauna, pentru că El este Cuvântul. Dumnezeu și Cuvântul Lui sunt același lucru.

⁵⁵ Acum, vedem aici cum că acest mic Betleem, fiind totuși neobservat, un loc mic, nu prea observat de lumea exterioară,

doar unul dintre cele mai mici orașele, nimeni nu-i dădea atenție. Dar totuși Dumnezeu avea în scopul Său că acel...acolo să se întâmple toate aceste lucruri. Acum, mintea spirituală ar fi sesizat acest lucru, pentru că profetul a spus aici, vedeți, profetul a spus, „Tu Betleem al Iudeii, nu ești tu cea mai neînsemnată dintre căpeteniile? Dar din tine va ieși o Căpetenie care va cărmui poporul Meu Israel.” Profetul, mintea profetului a găsit asta.

⁵⁶ Observați cele spirituale, Duhul Sfânt astăzi conduce aceste lucruri. Nu are importanță ce spune lumea cu toate decorațiunile ei. Observați Duhul Sfânt în Cuvânt, acolo este unde a venit.

⁵⁷ Cum a fost când a murit Iov și a precizat locul lui de înmormântare? Apoi a venit Abraham, Abraham a cumpărat parcela de pământ ca să o îngroape pe soția lui, Sarah. Și Abraham când el a murit, a vrut să fie îngropat cu Sarah. Abraham l-a născut pe Isaac. Isaac, când a murit, a vrut să fie îngropat cu Abraham. Isaac l-a născut pe Iacob. Iacob a murit, jos în Egipt, dar l-a pus pe Iosif (fiul său profet) să jure pe el, cu mâna pe coapsa lui care șchiopăta, că nu-l va îngropa jos în Egipt. De ce? A zis, „Du-mă sus în țară și acolo să fie îngropat.” Și Iosif, când a murit jos în Egipt, a menționat despre plecarea și ieșirea lui Israel, conform profeției, dar a zis, „Scoate-mi oasele din țara aceasta.” De ce? Ei știau că primele roade ale învierii vor ieși din acea țară, pentru că Iov a spus, „Eu știu că Răscumpărătorul meu este viu și în ziua de pe urmă Se va ridica pe pământ; și chiar dacă viermii din piele vor distruge acest trup, totuși în carnea mea îl voi vedea pe Dumnezeu.”

⁵⁸ Ei știau că primele roade ale învierii urmau să iasă din țara făgăduită, nu din Egipt. Ei erau spirituali, erau profeți. Și când Isus a murit, în—în Vinerea Mare, și a înviat în dimineața de Paști, în dimineața Duminicii următoare, Biblia spune că, „Mulți dintre sfinții care dormeau în țărâna pământului, au înviat și au ieșit din morminte, au mers în cetate și au intrat în Slavă cu El.” De ce? Erau acei profeți, care știau exact unde să fie îngropați, la locul și la timpul potrivit. Era ascuns de ochii înțelepților. Dar ei știau ce—ce, ei s-au uitat la partea Spirituală. Primele—primele roade ale învierii urmau să vină din Palestina, nu din Egipt.

⁵⁹ Așa este și astăzi, prieteni. Atât de mulți oameni se țin de lucrurile lumii, sau de un mare sistem sau ceva. Îngropați-mă în Isus, pentru că pe cei care sunt în Cristos îi va aduce Dumnezeu cu El în acea înviere. Și nu-mi pasă ce are lumea de spus, cât de mult încearcă să decoreze lucrurile. Este în Cristos, pe cei care sunt în Cristos îi va aduce Dumnezeu cu El. Mintea spirituală prinde acele lucruri spirituale.

⁶⁰ Aici profetul a spus, „Micuțele Betleem, nu ești tu cel mai neînsemnat dintre toate căpeteniile lui Iuda? Dar din tine va ieși această Căpetenie,” nu din așa zisă marea capitală, nu din vreun teren istoric bisericesc sau ceva, unde a început Metodistul,

Baptistul, Prezbiterianul, Penticostalul și ce o mai fi. „Ci din cel mai neînsemnat dintre acestea, dintr-un loc mic neînsemnat voi scoate acest loc, Cârmuitorul Meu al poporului.”

⁶¹ Dar astăzi vrem să spunem, „Părinții noștri au făcut *acest lucru*, și părinții noștri au făcut *acel lucru*.” Vedeti, Dumnezeu ignoră fiecare părticică din aceea. Dumnezeu face ceea ce vrea El. Urmăriți linia Duhului, priviți cum scrie în Scriptură. Ei erau neștiutori în acest sens. Dar, vedeti, Scriptura este ceea ce are dreptate. Întotdeauna, Dumnezeu are dreptate.

⁶² David a fost uns de acest mare profet, să fie împărat. Fără îndoială că Samuel, acest mare profet, știa aceste lucruri dinainte. Și era acolo că marea lui Sămânță spirituală făgăduită...pentru că Dumnezeua jurat cu jurământ, că Îl va învia pe Cristos ca să stea pe tronul lui David. Atunci, unde altundeva putea să se nască Cristos? Aici este tatăl Lui născut, bunicul Lui, străbunicul Lui, stră-stră-stră-stră-stră- în trecut. Vedeti, poporul Său în descendența Neamurilor aduși înăuntru. Și acum Biblia a spus că, „În Numele Său se vor încrede Neamurile.”

⁶³ Vedeti, totul trebuie analizat ca să o puteți vedea. Am dori să rămânem acolo pentru o vreme și să ne oprim asupra acestui lucru, și să vă arătăm de ce Neamurile, dar sunt sigur că mintea spirituală va prinde imediat acest lucru acum; pentru că, fiind mamele, și nu tatăl. Acum, pentru că a—a fost o femeie, Mireasa. Neamurile vor fi alcătuite, Mireasa, va fi alcătuită din Neamuri. Neamurile, „El va lua un popor dintre Neamuri, pentru Numele Lui.” Acesta este Numele Lui. El a luat o soție, vedeti, dintre Neamuri. Și așa trebuia să fie, femeia a intrat, biserica, și ea era... ele erau din Neamuri, bunicile înapoi în descendența sămânței.

⁶⁴ Acum, de altfel exact cum Isaac era din descendența sămânței. Acum observați acest lucru, aflăm atunci că David a avut această făgăduință a unui fiu. Acum, observăm cum se face din nou o paralelă cu Israel. Când Israel...Sau lui Abraham i-a fost făgăduit că sămânța lui, ce va fi, că din sămânța lui va ieși acest mare Mântuitor, și că el va fi tatăl națiunilor. Sămânța lui naturală, bineînțeles, a fost Isaac, și a eșuat. Dar Sămânța lui spirituală, prin credința pe care a avut-o, a venit Cristos, care a introdus toate națiunile.

⁶⁵ Ei bine, acum, același lucru este pus în paralel aici din nou. Sămânța naturală a lui David a fost Solomon, și acesta a decăzut la fel ca și cealaltă sămânță a lui Abraham. A decăzut. La fel a decăzut și Solomon. A luat prea multe femei și, primul lucru pe care îl știți, ele i-au îndepărtat inima de Dumnezeu. Și calea pe care s-a dus și a decăzut, a murit în felul acela, decăzut. Israel a murit în același fel, decăzut.

⁶⁶ Dar aflăm că această Sămânță spirituală, care a fost făgăduită prin sămânța naturală ca o descendență de oameni care venea prin Abraham, dar ca și domnie a venit prin făgăduința spirituală a lui David. Și David s-a născut în Betleem. Și a fost uns în Betleem. Și aflăm atunci că atunci când s-a născut adevărata lui Sămânță Regală, Moștenitorul tronului său, în același oraș, micul Betleem. „Tu ești cea mai neînsemnată dintre toate căpeteniile lui Iuda, dar din tine va ieși o Căpetenie care va cârmui poporul Meu.”

⁶⁷ În acest orașel, grajd micuț, grajdurile orașului în jos la marginea stâncii, era o peșteră în spatele stâncii, și de acolo a ieșit prin ușile ei mici, Prințul Păcii, născut într-un grajd, într-un—un țarc de—de paie așezat pe undeva, baligă îngrămădită în grajduri, și așa mai departe, dar de acolo a ieșit acel mare Prinț, Sămânța femeii, de acolo a ieșit Mântuitorul lumii, de acolo a ieșit Iehova Însuși, într-o formă de un om, a ieșit din acel mic și umil grajd din Betleem. Nu în vreun palat al vreunui împărat, născut în regalitate; ci acolo a venit din acel loc umil, la o grămadă de bălegar de acolo jos, și a fost înfășurat în cărpe. După cum spune tradiția, acestea au fost luate de la jugul unui bou cu care au arat.

⁶⁸ Oameni săraci! Iosif și Maria, amândoi foarte săraci, și iată-i în acest mic grajd. Cât de umil Se face Dumnezeu! Și apoi noi încercăm să ne facem singuri ceva măreț. Nu puteți vedea cum Dumnezeu Se smerește și ia lucrurile care nu sunt, ca să-Și îplinească marile Lui făgăduințe. Cum acel mic Iehova, culcat într-o iesle, înfășurat în—în pânza luată din spatele unui jug, gâtul unui jug unde fusese boul. Și au înfășurat în ea pe Prințul Păcii! Doamne! Cine suntem noi atunci? Ce merităm noi? Dacă Dumnezeu poate să Se smerească în felul acesta, nu ar trebui oare să fim și noi în stare să ne smerim ca să devenim slujitorul Lui, dacă El a făcut lucruri ca acestea? Nu putem oare să uităm marile noastre demnități și lucrurile acestei lumi, și să trecem de la asta, și să ne smerim înaintea Lui de acest Crăciun? Și să fim un...Să-I arătăm aprecierile noastre pentru această naștere și această smerenie, smerindu-ne pe noi înșine și primind Cuvântul Său. Nu contează ce spune tradiția, Cuvântul Său este cel care contează. Asta va lua El, Cuvântul Său, și numai Acesta.

⁶⁹ Acum aflăm că, în acest mic grajd, acolo a fost cântat primul colind de pe pământ, și a fost cântat de Îngeri. Gândiți-vă la asta! Primul colind, nu a fost cântat acolo sus cu Caiafa, nu jos, la vreo biserică mare și frumoasă unde era un păstor minunat, ci într-un grajd din Betleem, cel mai neînsemnat dintre toate. Dar primul colind a fost cântat de Ființe Îngerești în orașelul Betleem. Vedeți ce vreau să spun?

⁷⁰ Nu contează cât de sărac ești, cât de mic sau ne semnificativ tu—tu poți fi, Dumnezeu te poate folosi dacă doar Îl lași să o facă. Dumnezeu te vrea pe tine. El nu vrea ca tu...tu nu

trebuie să aparții unei mari societăți, unui mare ordin, unei mari frățietăți, sau orice ar fi, aceea nu înseamnă nimic pentru Dumnezeu. Dumnezeu te vrea pe tine! Și dacă ești...dacă simți că ești mare, scoate din tine acest sentiment. Trebuie să-l scoți. Tu zici, „Ei bine, păi, am un Ph.D., un LLD.” Asta te duce cu atât mai departe de Dumnezeu. Uită lucrul acesta. Întoarce-te la Dumnezeu. Întoarce-te la umilința Duhului, și iubește-L pe Dumnezeu și ia Cuvântul Lui.

71 „Și dacă rămâneți în Mine și Cuvântul Meu în voi, atunci cereți ce vreți și vi se va face.” Dumnezeu a făgăduit asta. „Dacă spuneți acestui munte: ‚Mută-te,‘ și nu vă îndoiiți în inima voastră, ci credeți că ce ați spus va veni la împlinire, puteți avea ce ați spus.” „Cel ce crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu. Ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl Meu.” Ce făgăduințe!

72 Lipsește ceva pe undeva. Ceea ce încercăm noi să facem este să îl sucim și să îl facem ceva măreț acolo sus, îi punem flori și decorațiuni, și îl poluăm așa cum națiunile au făcut cu Crăciunul. Așa este! Dacă am putea să dăm jos decorațiunile de pe lucruri, și—și smerenia înapoi în inima omului! Dacă am putea să aducem smerenia înapoi la Crăciun cum ar trebui să fie! Nu o zi comercială, nu lumini și Moși Crăciuni! Ci înapoi la închinarea la Dumnezeul creației Care a venit într-un grajd și s-a născut un Prunc, Dumnezeu s-a făcut trup și a locuit printre noi! Dacă am putea să ne întoarcem la asta, să ne îndepărtăm de decorațiuni și de la lucrurile mari. Dumnezeu nici măcar nu se ocupă de asta deloc.

73 Voi spuneți, „Ei bine, eu aparțin la cea mai mare organizație.” Asta te îndepărtează și mai mult de Dumnezeu. Spuneți, „Eu fac *asta*, aceea.” Asta te îndepărtează și mai mult.

74 Trebuie să te smerești până când vezi asta, până când, „Dacă rămâneți în Mine și Cuvintele Mele rămân în voi, atunci cereți ce vreți.” Ceea ce încercăm să facem, de îndată ce Dumnezeu ne dă o mică ploaie de binecuvântări, încercăm să răsucim tot și aducem acolo demnitari care să își facă nume mari și să îl întrecă pe celălalt. Acesta începe pe *aici* și pe *acolo*, Dumnezeu lasă totul baltă. Ceea ce avem nevoie astăzi este o revărsare proaspătă a Duhului Sfânt peste inimi care sunt smerite. Avem nevoie de un Crăciun adevărat, un loc de naștere. Dacă ați putea realiza că nu sunteți nimic decât un grajd! Dumnezeu nu a mers la Ierusalim, la Silo sau la Ramot-Galaad, El a venit la un grajd care era poluat. Când lăsați ca Dumnezeu, devii...și realizezi în tine însuși că nu ești decât un grajd urât mirositor. Dar, întâmpinați, deschideți ușile, când aceste locuri mari și hanuri mari Îl refuză, deschideți ușile ieslei din inima voastră și lăsați-L pe Iehova să intre în ea, și urmăriți ce se întâmplă, pentru că El este Cuvântul. El a spus, „Dacă rămâneți în Mine și Cuvântul Meu în voi.” El

este Cuvântul. Lăsați-L să intre în voi și urmăriți ce se întâmplă. Apoi cereți ceea ce doriți, și vi se va face.

⁷⁵ Da, acolo a fost primul colind cântat de Îngeri, cu mulți ani în urmă. Și când El... [Un frate vorbește în altă limbă. Spațiu gol pe bandă—Ed.] Și acum știm că mesajul trebuie să fie foarte important, că Dumnezeu a vrut să spună asta, altfel El nu ar fi pătruns într-un mesaj pentru a face așa ceva. „Smeriți-vă sub mâinile lui Dumnezeu,” acesta a fost mesajul, prieteni.

⁷⁶ Acum, Tatăl nostru Ceresc, știm că Tu ești a tot-înțelept și că faci totul cum trebuie. Ne rugăm ca Tu să îngădui acum ca acesta să fie un—un mesaj pentru oameni, căci ei trebuie cu adevărat să, ne smerim, cu toții, și să venim sub mâna puternicului Dumnezeu. Ne încredințăm Ție, Tată, ca Tu să ne îngădui acest lucru. În Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

⁷⁷ Acum, ca să continuăm, vorbeam despre momentul în care primul colind a fost cântat, a fost cântat de Îngeri la micul Betleem. Acolo s-au născut toți acești oameni mari. Acolo s-a născut făgăduința Împăratului. Împăratul făgăduit a venit acolo. Acum, cuvântul...să ajungem repede acum, ca să nu vă rețin prea mult. Făgăduința, cuvântul a fost acesta, cuvântul „Betleem.” Să-l analizăm. Am sărit peste câteva notițe aici ca să recuperăm timp. Acum, Betleem. Cuvântul *B-e-t-h* înseamnă „casă.” *E-l* înseamnă „Dumnezeu,” în Ebraică. *E-l-h- e-m* înseamnă „Pâine.” *Bethlehem*, „casa Pâinii lui Dumnezeu.” Iată ce înseamnă acest cuvânt.

⁷⁸ Cuvinte, numele, au înțelesuri. Mulți oameni nu cred asta, dar asta-i adevărat. Dacă numele nu au o semnificație, de ce a trebuit să fie schimbat numele lui Abram în Abraham? De ce a trebuit să fie schimbat numele Sarai în Sarah? De ce a trebuit ca Saul să fie schimbat în Pavel? De ce a trebuit ca Simon să fie schimbat în Petru? Vedeti, toate acestea au semnificații, totul are o semnificație.

⁷⁹ Iar numele *Betleem* înseamnă „casa Pâinii lui Dumnezeu.” Acum, cât de potrivit este aceasta pentru Isus, Pâinea Vieții Eterne. Cristos este Pâinea Vieții. Cu toții credem asta, nu-i așa? Cât de potrivit Betleem acolo, centrul de pâine al lumii, era centrul de pâine al Vieții Eterne. De aceea Împăratul trebuia să se nască acolo. El a spus, în Sfântul Ioan 6:35, „Eu sunt Pâinea Vieții care a venit de la Dumnezeu din Cer. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și toți sunt morți. Dar Pâinea aceasta, dacă un om mănâncă Pâinea aceasta, va trăi în veci.” Apoi, Isus este Pâinea Vieții, deci Pâinea Vieții trebuia să vină la Betleem. El este Pâinea noastră de Viață pentru călătorie, ca și Israel. Dumnezeu i-a dat lui Israel pâine din ceruri, pentru călătoria lor, în timp ce călătoreau de unde au plecat din Egipt până la țara făgăduită. Pâinea, în fiecare noapte, a plouat din ceruri. Și Dumnezeu ne-a dat nouă Pâinea Vieții pentru călătoria noastră,

a venit la Betleem, casa Pâinii lui Dumnezeu. Vedeti cum trebuia să fie? Trebuia să fie acolo unde se spune acel nume, *Betleem*, „casa Pâinii lui Dumnezeu.” Atunci cum putea să Se nască în Ierusalim? Cum putea să Se nască în Ramot-Galaad? Vedeti, El a venit acolo unde era Numele Lui, „casa Pâinii lui Dumnezeu.”

⁸⁰ Oh, observați, Israel a primit o nouă pâine proaspătă în fiecare noapte, venea jos din Cer, pentru călătoria lor. Cristos este Viața noastră, Pâinea Vieții, și în fiecare zi primim o prospețime de la Cristos, din Cer, Duhul Sfânt care coboară peste credincios în fiecare zi. Proaspăt!

⁸¹ Experiența de ieri, mulți dintre noi trăiesc din experiența de ieri. Nu trebuie să facem asta. Este experiența de astăzi! Asta este problema cu denominațiunile noastre, ei trăiesc pe experiența lui John Wesley, pe experiența lui Dwight Moody, Finney, Sankey, Knox, Calvin, mulți dintre cei de acolo din trecut. Ei trăiesc pe acea experiență. Dar, amintiți-vă, pâinea care a căzut și au încercat să o păstreze, s-a contaminat, au intrat viermi în ea, larve mici de viermi. Și asta este problema astăzi, cisterne contaminate, trăind cu pâinea din trecut care este contaminată.

⁸² Noi trebuie să avem ceva proaspăt de la Cristos, Cuvântul Lui astăzi, pentru această oră. Vedeti? El este prospețimea noastră, Pâinea noastră care cade în fiecare zi din Cer peste credincios. El este Betleemul nostru, Casa lui Dumnezeu a Pâinii Vieții Eterne. Cristos s-a născut în Betleem și a devenit Casa lui Dumnezeu a Pâinii Vieții Eterne. El este Pâinea Vieții. El este Betleemul nostru. Cristos este Betleemul nostru. Pâinea naturală este numită „alimentul de bază al vieții.” Noi numim pâinea naturală, ca și pâinea noastră albă și lucrurile pe care le avem, este numită alimentul de bază al vieții. Isus este Alimentul de bază al Vieții de la Dumnezeu, un—un—un Aliment de bază al Vieții pentru Viața Eternă. Așa cum un aliment de bază al vieții este numit pâine, Isus, fiind Pâinea Vieții, este Alimentul de Pâine al Vieții Eterne al lui Dumnezeu pentru noi. Vedeti?

⁸³ Nu putem continua, ceva trebuie să moară ca să putem mânca. În această dimineață, când mănânci, mănânci substanță moartă. Dacă ceva nu moare, atunci nu poți trăi, pentru că trăiești doar prin substanță moartă. Dacă mănânci carne, porcul a murit. Dacă mănânci carne de porc, porcul a murit, desigur. Și apoi dacă mănânci carne de vită, vaca a murit. Voi spuneți „Dar eu mănânc pâine.” Atunci grâul a murit. „Păi, eu am mâncat verdețuri.” Verdețurile au murit. Voi trăiți doar prin substanță moartă, și doar așa puteți trăi.

⁸⁴ Atunci, dacă nu puteți trăi natural decât, prin substanță moartă, ceva a trebuit să moară pentru ca voi să puteți trăi natural, cu cât mai mult a trebuit să moară Ceva pentru ca voi să trăiți Etern! Cristos a murit, pentru ca noi să trăim Etern. Și

El a devenit Casa Pâinii Vieții Eterne a lui Dumnezeu, pe care noi o prindem, proaspătă, la fiecare oră din zi, care coboară de la Dumnezeu din Ceruri, sub forma Duhului Sfânt, ne hrănește sufletele noastre flămânde, în timp ce ședem împreună în locurile Cerești. El este Betleemul nostru.

⁸⁵ Atunci toți adevărații fii credincioși ai lui Dumnezeu se nasc în Betleem împreună cu El. Dacă Cristos a trebuit să devină Pâinea Vieții, ca să se nască în Betleem, care este Casa Pâinii Vieții, atunci fiecare dintre adevărații credincioși în Cristos este născut în Cristos, ei se nasc în Betleemul lui Dumnezeu. Amin. Atunci, nu doar Isus s-a născut în Betleem, eu m-am născut în Betleem, tu te-ai născut în Betleem. Cum ați făcut-o? Chiar aici, în Phoenix, Arizona, în această dimineață, în Ramada, puteți fi născuți din nou în Betleemul lui Dumnezeu, Casa Vieții Pâinii Eterne. Mănâncăți-O și trăiți pentru totdeauna!

⁸⁶ De ce micul Betleem? Așa e astăzi, „De ce o grămadă de holy rollers neînsemnați? De ce *aceasta*, *aceea* sau *cealaltă*?” Oamenii nu știu despre ce este vorba.

⁸⁷ Dar Duhul O descoperă. Cuvântul O arată. Este manifestarea Cuvântului lui Dumnezeu. Avem Viață prin Cristos și numai prin El. Organizațiile noastre, denomițiile noastre, diferențele noastre, nu fac decât să ne separe de Dumnezeu. Avem un singur acces la Dumnezeu, și acesta este prin Isus Cristos. Nu există o altă cale prin care putem intra, prin niciun preot, niciun predicator, niciun sistem sau nimic altceva, doar Isus Cristos și El răstignit. El este Pâinea Vieții lui Dumnezeu și noi suntem născuți în El. Și dacă El este Pâinea Vieții lui Dumnezeu, atunci El este Betleemul. Și fiind născuți în Cristos, noi suntem atunci născuți de Dumnezeu în Betleem, în Cristos Isus, șezând împreună în locurile Cerești, mâncând din El. Mâncând din El! Cine este El? El este Cuvântul. „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” Și când noi putem sta cu un obiectiv, Cuvântul lui Dumnezeu, și ne hrănim din Acela, noi suntem în Betleemul spiritual al lui Dumnezeu, mâncând Pâinea spirituală a lui Dumnezeu, și sufletele noastre punctând fiecare Cuvânt pe care El l-a rostit, cu un „Amin!” Ne bucurăm de această Hrană Cerească a îngerilor.

⁸⁸ Când spune, „Aceste semne vor însoți pe cei care cred.” Crezul sau denomiția zice, „Oh, nu este așa.” Dar omul adevărat care este născut în Betleem, spune, „Amin!”

⁸⁹ „Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi.” Denomiția spune, „Este o grămadă de emoții pre-lucrate.” Dar adevăratul locuitor al Betleemului spune, „Amin,” pentru că el este convins, că Asta este Hrană de îngeri.

⁹⁰ „Dacă rămâneți în Mine și Cuvintele Mele în voi, cereți ce vreți și vi se va face.” Amin.

⁹¹ Oh, cei înalți și prudenți nu o vor vedea niciodată. Ținem atât de mult la tradițiile bătrânilor noștri, atât de mult încât trebuie să avem carduri și orice altceva pentru a ajunge în vreun amvon. Asta nu este așa. Poți intra în amvonul lui Dumnezeu smerindu-te. Vino în Casa Pâinii Vieții, Isus Cristos, și trăiește pentru totdeauna în Prezența Lui, și înălțat în locurile Cerești în Cristos Isus, ospătându-te din Cuvânt. Acesta este Betleemul lui Dumnezeu.

⁹² Câți dintre noi sunt în Acesta în dimineața aceasta? Câți vreți să uitați tradițiile voastre, câți vreți să uitați crezul vostru care nu este de acord cu Cuvântul? De ce nu avem o trezire? De ce nu avem aceste lucruri în desfășurare? Ce s-a întâmplat cu Cincizecimea? S-a organizat. Asta este. Nu puteți organiza Cincizecimea. Puteți face o organizație. Dar Cincizecimea este o binecuvântare, este Puterea lui Dumnezeu. Și dacă este o cincizecime autentică, nu va ocoli niciodată Cuvântul pentru un crez. Va lua Cuvântul. Corect, pentru că este circumcisă față de lume și de lucrurile lumii. Stă doar pe Cuvântul lui Dumnezeu și Îl crede. Noi suntem în Betleem, candidați pentru Împărăția lui Dumnezeu. Noi mâncăm Pâinea Vieții Eterne a lui Dumnezeu. Născuți, Pâinea lui Dumnezeu, născuți în Betleem, pentru a deveni Pâinea spirituală a Vieții, a Vieții Eterne, în casa lui Dumnezeu. O, Doamne! Născuți în Betleem, noi suntem, în această dimineață, când ne naștem în Isus Cristos, căci El este Betleemul lui Dumnezeu. Isus este Casa Pâinii Vieții Eterne a lui Dumnezeu.

⁹³ El este, de asemenea, Apa noastră pentru călătorie. Acum, noi știm că El este Apa. Ca și Israel în călătoria lor, fie că au lovit o stâncă și pâinea lor s-a coborât din Cer, dar o stâncă a fost lovită pentru ca ei să poată bea din ea pentru susținerea vieții lor în călătorie. Dumnezeu a lovit o stâncă, sau l-a pus pe Moise să o facă, profetul Său, a lovit stânca. Ce a fost? Deschide stânca. Dacă...Stânca era Cristos. Credeți aceasta? În regulă. Atunci, dacă profetul a deschis stânca ca viața să iasă afară, atunci, dacă este Stânca, astăzi avem nevoie de Duhul Sfânt într-un om care să lovească din nou Stânca, amin, și să lase Cuvântul să iasă, pentru că El este Cuvântul.

⁹⁴ Am deviat pe crezuri și bem apă stagnată din cisterne. Ceea ce avem nevoie astăzi este o deschidere a Cuvântului care este viu, și El este același ieri, astăzi și în veci. El nu poate da greș. Ei pot numi asta telepatie mentală, pot spune ce vor ei, sau spiritist, sau—sau un diavol, atâta timp cât acel Cuvânt curge liber și realizează exact ceea ce a spus că va face, Este o Fântână în casa lui David din nou, înapoi în Betleem, unde acel Isus Cristos este același ieri, astăzi și în veci, pentru locuitorii Betleemului Său. Trăiți cu Asta, trăiți în Asta, este Apa-călătoriei Vieții pentru noi, așa cum a avut Israel.

⁹⁵ Una dintre marile experiențe ale marelui David, dacă vreți să citiți despre asta, începând în Doi Samuel 35:15, citim acolo că David, fiind născut în Betleem, dar totuși a devenit un fugar. Oh, ce scenă! Filistenii erau în garnizoană în acea vreme, în țară, pentru că Saul, marele om care a adus tot Israelul în păcat, se îndepărtase de Dumnezeu și devenise un vrăjmaș al lui Dumnezeu, și erau—erau în garnizoană, Filistenii erau în garnizoană în jurul Betleemului. Și David, încercând să se întoarcă la propria lui casă, nu a putut să o facă, era în pustiu, pentru că devenise un fugar pentru popor, sau, acolo a fost alungat.

⁹⁶ Ce tablou frumos este aceasta a lui Cristos astăzi, un fugar. El este. Acum, voi ziceți, „Nu se poate.” Ei bine, dacă credeți Biblia, așa este. Biblia spune, în Epoca Bisericii Laodicea, că Cristos era în afara bisericii, bătând [fratele Branham bate pe amvon—Ed.] încercând să se întoarcă în propria Sa biserică. Un fugar este ceva ce a fost refuzat, respins. Iar Cuvântul și Duhul Sfânt sunt respinse. Așa este. Nu poți intra acolo. Dacă Îl primești vreodată, trebuie să ieși de acolo ca să-L primești. Trebuie să ieși la El. El nu poate intra. Ei sunt atât de fixați pe crezurile lor încât ei—ei nu te lasă să predici lucrurile acelea, nu te lasă să crezi acele lucruri.

Ei spun, „Crezi că El este același?”

⁹⁷ „Oh, într-un fel, El este același.” Acum, asta nu înseamnă să trăiești în Betleem. Nu, nu. Asta înseamnă să bei la o cisternă stagnată, de demult, o pâine veche contaminată care a căzut acum câțiva ani. „Ce a spus *Cutare și cutare* despre Aceasta?” Ei s-ar putea să fi fost în regulă pe vremea lor. Aceasta este o altă zi. Aceasta este Ziua Domnului! Aceasta este o altă epocă a bisericii, nu cea Filadelfiană. Aceasta este Laodicea. Este una respinsă, iar Cristos a devenit un fugar în propria Sa biserică, împins afară. El este străin.

⁹⁸ El poate să se coboare chiar aici și să lucreze chiar în mijlocul oamenilor și să facă aceleași lucruri pe care El le-a făcut aici, spunând că le va face în zilele din urmă, să dea aceleași semne și lucruri pe care El a spus că le va face așa cum a fost în zilele Sodomei. Noi știm ce a făcut El pentru Biserica de acolo.

⁹⁹ Îl vedem pe Billy Graham, ca atunci, acei mesageri au coborât în denomiñațiunea bisericii și au predicat jos acolo, și acolo i-au chemat afară, le-au spus să creadă Cuvântul și să iasă din Sodoma.

¹⁰⁰ Grupul lui Abraham nu era în Sodoma, ei erau deja chemați afară. Priviți Îngerul, ce El a făcut acolo sus pentru ei, ca semn, ca să știe. Și același lucru poate fi făcut, și oamenii spun, „Oh, ei bine, nu credeți Asta.” De ce? De ce? Pentru că L-au făcut pe Cristos un fugar în organizația lor, sunt atât de străini de Acesta, Penticostali și toate la un loc. Acum, acesta este exact

Adevărul. Eu știu că deranjează. Dar, ascultați, dacă ceva care nu... Dacă—dacă este Adevărul, acesta va deranja. Și așa este. Trebuie să fie Adevărul.

¹⁰¹ Acum, acum, priviți-l pe David, când era sus acolo, David visa la victoriile sale mărețe. El era într-o peșteră, stând în spate, și foarte departe, la vreo cincisprezece mii de oraș. Și s-a apropiat și a observat că acolo, propriul său oraș iubit unde se născuse, și unde fusese uns împărat, și—și așa mai departe, acolo.

¹⁰² Locuitorii din Israel, în zile acelea, era ceva asemănător cu ceea ce este astăzi în Germania. Au orașe mici. Și apoi locuiesc în orașe pentru protecție, și apoi își duc oile și vitele afară la țară și le hrănesc și le aduc înapoi înăuntru. Și seara, le pun în țarcuri.

¹⁰³ Și David, uitându-se în jos la cetate, a început să-și amintească de faptele mărețe pe care le făcuse Dumnezeu prin el, de marile victorii mărețe pe care le câștigase Dumnezeu prin el. Cum că într-o zi, în timp ce-și avea oile acolo sus în munți, unde se afla, stătea întins acolo lângă pășunile verzi și așa mai departe, a venit un urs și a luat unul dintre mieluși și l-a scos afară. Și el s-a dus după el, și a ucis ursul. Dumnezeu i-a dat biruința pentru că fusese însărcinat de tatăl său să aibă grijă de acele oi. Asta era—asta era treaba lui, să aibă grijă de oi!

¹⁰⁴ O, păstorule, asta-i slujba ta! Și ei mănâncă Hrana oilor, nu almanahuri. Măncarea oilor, Cuvântul lui Dumnezeu!

¹⁰⁵ Cineva a intrat și a luat una, a fugit afară. Cineva a intrat și a luat una și a ieșit, el s-a dus după ea. Un leu a intrat și a luat una, s-a dus după ea. Nu a fost mulțumit până nu a luat-o.

¹⁰⁶ Asta i-a dat acea mare victorie într-o zi, când a văzut Israelul retras de tot. Vedeți, Israelul a auzit toate crezurile și toate celelalte. Aveau totul, cu toții mergeau la biserică. Cu toții fuseseră circumciși. Cu toții s-au dus la preot și au primit binecuvântarea lor înainte de a merge la luptă. Dar când a venit vorba de confruntare, de Supranatural, au fost, fiecare dintre ei, lași, pentru că au văzut că ceva era în opoziție. Și nu au avut îndrăzneala, ei—ei nu au avut ceea ce am numi astăzi, în limbajul comun, nu au avut acel *du-te și ia-o*. Le lipsea ceva. Ei nu puteau să iasă acolo și să înfrunte acel uriaș. De ce? Dar toți au fost binecuvântați de preot. Aveau binecuvântările sfinte asupra lor, și au îngenucheat și probabil că au fost unși cu apele sfinte, și orice era, și iată stăteau cu toții afară acolo. Dar când opoziția era atât de mare, ei nu au avut-o. Acolo stătea Saul, supraveghetorul general sau episcopul, stând acolo, cu capul și umerii deasupra armatei lui.

¹⁰⁷ Și a lansat o provocare, Goliat a făcut-o, și a spus, „Dacă eu îl omor, atunci voi ne veți sluji nouă. Dar dacă el mă omoară, atunci noi vă vom sluji vouă.” Dar opoziția era prea mare. Avea degete de paisprezece țoli, aceasta ar fi o mână de douăzeci și opt de țoli. Uitați-vă ce mână avea! A lui—sului lui, sul de țesut, ca și

sulița pe care o avea. Și gândiți-vă cât de mare ar fi fost capul lui, să fi fost cam cât o căldare. Și ar fi un—un coif, de un țol sau doi grosime, din alamă, ce stătea pe capul lui. Uitați-vă la armură, piesele de armură ca una dintre aceste jaluzele la ferestre, prin care putea să respire și să se miște, așa funcționau armurile. Cu acea haină mare de zale pe el, cântărea poate o sută de livre, sau două sute de livre, de alamă, care-i acoperea pieptul. Cu un—cu un sul, suliță în mână, poate de treizeci și cinci de picioare lungime.

108 Ce poate să facă dușmanul când crede că are șanse împotriva ta! Ce crede că poate face, cum se va lăuda! „Zilele miracolelor au trecut. Tu nu poți să scapi cu așa ceva.”

109 Dar a venit un ins micuț, roșcovan, care nu avea nicio experiență teologică, dar avea o experiență că Dumnezeu încă rămâne Dumnezeu. Dumnezeu Își ține Cuvântul Lui. Și iată că a venit. Și Saul a spus, „Așteaptă, îți voi—îți voi da o diplomă în artă.”

110 A pus coiful lui pe el, și s-a dus, l-a împovărat. El nu știa nimic despre asta. A spus, „Nu știu nimic despre astfel de lucruri.” A spus, „Nu știu. Dar un lucru știu, că vă este frică să vă duceți să luptați cu uriașul acela? Și voi stați aici și vă numiți Biserica Dumnezeului celui viu, și îl lăsați pe acel necredincios netăiat împrejur să stea acolo și să se laude cu așa ceva?” A spus, „Voi merge eu să lupt cu el!”

111 Oh, noi avem nevoie de un astfel de om astăzi, om care a avut o experiență!

112 Ce a făcut el, ce a făcut micul David din Betleem? S-a dus acolo să se lupte cu uriașul. Uriașul l-a blestemat în numele dumnezeilor săi, dumnezei, la plural, l-a înjurat în numele uriașilor săi, sau al dumnezeilor săi, și s-a dus acolo și a spus, „Astăzi te voi lua pe sulița mea și îți voi atârna cadavrul acolo sus în copac și voi lăsa păsările să îl mănânce.”

113 El a spus, „Tu vii împotriva mea ca un Filistean, în numele unui Filistean, cu o armură și o suliță, dar eu vin împotriva ta în Numele Domnului Dumnezeului lui Israel.” Ce a fost asta? Cuvântul! Cuvântul, „Voi veni împotriva ta cu Cuvântul.” A spus, „Astăzi îți voi tăia capul de pe umeri.” Uriașul acela a răs și a pornit împotriva lui. Și David nu s-a dat înapoi, a pornit și el împotriva lui. Era doar un singur loc mic, și Dumnezeu i-a dirijat piatra.

114 David, stătea aici ca un fugar, se gândea la asta, la cum a fost acea mare victorie. Apoi trebuie să se fi gândit la psalmi, cum uneori, acolo în munți, stătea întins și medita la Dumnezeu. El a spus că își lega poruncile Lui la—la stâlpii patului și pe degete, și peste tot unde mergea. „Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei, necurmat, și nu voi fi clintit.” Il ținea pe Dumnezeu înaintea lui. Și marile victorii care le-a avut! Când era atât de

inspirat, el era un psalmist, sărea sus și își lua penița și își scria psalmii și îi cânta. Intra în Duhul și dansa și dansa și dansa în Duhul. Cum era atât de cuprins în Duhul, încât dansa în Duhul scriind acești psalmi. Și trebuie să fi ajuns la diferiți psalmi, „Domnul este Păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic. El mă face să mă odihnesc în pășuni verzi,” Psalmul 23, „El mă conduce pe lângă ape liniștite. Îmi înviorează sufletul. Oh, El mă conduce pe cărări drepte din pricina Numelui Său. Și, da, chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău. Tu ești cu mine.”

¹¹⁵ Și în timp ce se gândea la aceste lucruri, trebuie să fi fost o zi călduroasă, îi era sete, cald și transpirat. Putea să privească mult în jos în vale din vârful munților, pe partea de răsărit sau de apus, sau este de răsărit, a orașului, când s-a uitat în jos și a văzut unde toți Filistenii erau acolo, mii de ei cu garnizoane în jur. A văzut fântâna aceea veche din care bea el cândva. Oh, el a început să se gândească la o dimineață când își ducea oile, ieșea să—să le hrănească, trecea pe lângă această fântână veche, pentru că era un loc bun de apă. Și apoi se ducea acolo și bea apă, și bea, lăsa oile lui să bea. Cum acolo, la Betleem, unde își adăpa oile.

¹¹⁶ Exact acolo este unde Dumnezeu își adapă oile iarăși astăzi, chiar înapoi la Betleem, Apa Sa proaspătă și rece.

¹¹⁷ El a strigat, „De-aș bea din nou din fântâna aceea!” Voi încheia acum, ascultați cu atenție. „De-aș bea un pahar!” Înăuntrul lui striga, „Dacă aș mai putea să beau măcar o dată din fântâna aceea din Betleem.” Dorințele lui erau o poruncă pentru cei care îl iubeau. Țineți minte, sufletul lui striga să bea din acea apă. Iar celor care îl iubeau, cea mai mică dorință a lui era o poruncă. Ni se spune că unul dintre...trei dintre acei bărbați s-au unit, oameni cucernici. Unul a omorât opt sute, de unul singur. Celălalt a sărit într-o groapă și a omorât un leu. Unul a luat un toiag și a smuls sulița din mâna unui Egiptean, l-a ucis cu propria suliță, și a stat pe un câmp de linte așa, și a omorât trei sute de oameni în jurul lui. Oameni viteji! Erau din Neamuri. Priviți de unde proveneau.

¹¹⁸ David aici este un model al lui Cristos, Betleem, căci Cristos este Fiul lui David. Iată-l stând acolo, plângând după o înghițitură din acea apă. Și dorința lui era o poruncă, am spus, pentru cei care îl iubeau. Trei dintre acei oameni și-au scos săbiile și s-au luptat cu acei oameni de-a lungul a cincisprezece mile, până jos la acea cetate. În timp ce alții luptau menținând...Aceia erau luptători viteji, acei Filistenii, de două ori mai mari decât ei, unii dintre ei. Dar erau bărbați, viteji, care știau să lupte. Unul dintre ei a ucis, a stat de unul singur, și a ucis opt sute de oameni chiar în jurul lui, într-o singură zi. Erau oameni viteji, se încredeau în Dumnezeu. Aveau credință în conducătorul lor. Și și-au croit drumul, până când, în timp ce

unii dintre ei luptau și unul a luat o găleată cu apă, și și-au croit drumul înapoi printre oameni alte cincisprezece mile și au adus-o până la David, ca să o poată bea.

¹¹⁹ Aici Cristos este reprezentat aici în acest lucru, atât Împărat, cât și Războinic, pentru că El Și-a croit calea. El a frânt rândurile de moarte ale vrăjmașului. El a frânt rândurile vrăjmașului, pentru ca, ei bine, ca noi să putem avea Viața Eternă, Apa Vieții Eterne. El a trecut chiar prin moarte, și a luat moartea asupra Lui, și a murit moartea, și s-a reîntors pentru ca noi să avem Viața Eternă. El este și Împărat și Războinic. Noi nu am biruit, este deja biruit! Noi nu am biruit niciodată moartea, El a biruit moartea pentru noi! El este David al nostru din această zi. El a biruit moartea. Pâinea și Apa din Betleem.

¹²⁰ Betleem era centrul. Voi, istoricii, știți asta, că era centrul. Era o mare țară de grâu acolo, din cauza irigațiilor și a altor lucruri. Puteau avea recolte mari de grâu. Și este și cea mai bună apă. Era centrul pâinii și centrul apei din Palestina.

¹²¹ Și astăzi, indiferent de câte organizații avem, de câți alți așa-zisi frați și, care, pot fi ei, totuși Cristos este Betleemul credinciosului. El este locul Pâinii și al Apei. Metodistii, asta e bine pentru voi; asta e bine pentru voi Bapțiștii, voi Penticostalii, voi restul. E totul într-un singur loc, acela este Betleem. Este locul de unde vine Pâinea și Apa Vieții. Da.

¹²² Aici El este Pâinea noastră, Pâinea și Apa lui Dumnezeu pentru noi. El este centrul, singurul loc în care puteți veni și să O luați, este de la El. Casa lui Dumnezeu, în persoana lui Isus Cristos, Betleemul nostru, Pâinea și Apele Vieții Eterne. Și El este Cuvântul făcut trup. Iată Cuvântul, Pâinea și Apa Vieții. Evrei 13:8 spune, „El este același ieri, astăzi și în veci.” Asta Îl face pe El Betleemul nostru, locul nostru de Pâine și Apă, singurul loc al Vieții Eterne.

¹²³ Observați că David, când a primit apa, nu a băut-o. El a spus, „Departa de mine Doamne. Acesta este sângele acestor oameni care și-au pus viața în primejdie,” să meargă ca să-i aducă acea apă. Priviți! El a turnat-o pe pământ, ca jertfă de apă pentru Dumnezeu. Amin! Bărbați și frați, măriți-vă credința doar un minut acum. El însuși a refuzat să o bea. A vărsat-o pe pământ, ca jertfă de apă lui—lui Dumnezeu.

¹²⁴ Cât de bine se potrivește acest lucru cu Ioan 3:16, când Dumnezeu a iubit atât de mult lumea că El a dat pe singurul Său Fiu născut. Isus, Printul Vieții, a venit aici, nu trebuia să moară. El Însuși a învins moartea și Și-a vărsat pe pământ Sângele Vieții Lui, amin, ca jertfă pentru păcatul nostru. El este Stânca noastră lovită. Pe pământ, prețiosul Său Sânge dăruit de Dumnezeu.

¹²⁵ Am auzit pe cineva spunând seara trecută, într-un mesaj, a spus că au ajuns să...cred că era Billy Graham, aesară, îl urmăream în timp ce spunea că a mers în Israel și a mers în

Palestina și a spus, „Am ajuns să cred în poporul vostru,” ceva de genul acesta. Și cu siguranță l-am admirat când a apărut așeză la acea emisiune mondenă. Mulți dintre voi l-ați respins pe om pentru că a făcut asta. Dar, uitați aici, el a ajuns atunci în fața întregii națiuni. Și niciodată nu a retras ce a spus, a rămas exact pe ceea ce credea. Și cu siguranță îl admir pentru asta. Și a spus, „M-am dus în Israel și le-am spus, ‚Eu mă închin la unul dintre Fiii voștri,’ cu alte cuvinte, ceva de genul acesta.”

¹²⁶ M-am gândit, „Billy, asta-i minunat. Aș vrea să văd acea putere dată de Dumnezeu, pe care o ai tu, să stai acolo, în mijloc la tot acel farmec de la Hollywood și să dai mărturie despre Isus Cristos, dar El nu era Iudeu.” Isus era Dumnezeu, nu un Evreu. Amintiți-vă, celula sanguină provine din sexul masculin. Și El nu era un om, nici Evreu nici din Neamuri, El era Dumnezeu creat în trup. Noi nu suntem mântuiți prin sângele unui Evreu sau sângele unuia din Neamuri, suntem mântuiți prin Sângele lui Dumnezeu. El era Dumnezeu, nimic mai puțin. El nu era nici Evreu, nici din Neamuri. Sângele creator al lui Dumnezeu în El, noi devenim...Dacă El era Evreu sau din Neamuri, suntem toți pierduți. El era Dumnezeu în trup. Exact.

¹²⁷ Eu nu mă închin unui Evreu, mă închin lui Dumnezeu când mă închin lui Isus Cristos. Nu mă închin la o ficțiune sau la un fel de ceva istoric. Mă închin lui Isus Cristos, Prezența lui Isus Cristos chiar acum, care este Cuvântul Lui care este manifestat în această epocă.

¹²⁸ Dumnezeu în fiecare epocă a alocat Cuvântul Său de la început, și de fiecare dată când a trecut una din aceste epoci, Dumnezeu trimite jos un profet uns pentru acea epocă. În zilele lui Noe, zilele tuturor celorlalți, când a făcut El făgăduințele. Numi pasă în ce fel de stare a ajuns biserica, El întotdeauna face asta, El trimite un om uns. Căci Cuvântul Domnului vine la profeți. Și iată că el stătea acolo, fiecare profet, și a fost condamnat de organizațiile din acea zi, dar el a stat pe Cuvânt și a făcut Cuvântul să trăiască.

¹²⁹ Isus a fost plinătatea Cuvântului lui Dumnezeu, căci El era plinătatea Dumnezeirii în trup, și în El locuia plinătatea lui Dumnezeu. Dumnezeu a trăit în Isus Cristos. Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu Sine. Nici Evreu, nici din Neamuri, ci Dumnezeu! Acolo era El, identificându-Se. Cât de potrivit! Și Însuși Sângele lui Dumnezeu a trebuit să fie vărsat pe pământ, începând de la sângele nevinovat al lui Abel în continuare, ca să ne răscumpere. El nu Și-a luat propria viață, El nu Și-a păstrat propria viață; El a spus, „Tată, este cu puțință ca acest pahar să se îndepărteze de la Mine? Dar, totuși, nu voia Mea, ci a Ta să se facă.” El s-a predat Cuvântului.

¹³⁰ Astăzi noi putem face același lucru. Puteți ori să vă luați crezurile, să vă luați așa și așa, și să mergeți unde vreți cu acestea;

dar puteți spune, „Nu voia mea, ci a Ta să se facă.” Întoarceți- vă la acel Cuvânt al lui Dumnezeu. Luați-vă decorațiunile și Crăciunul și faceți ce vreți cu acestea. Dar dați-mi-L pe Isus Cristos în inima mea, indiferent cât de umil este, și cât de mult râd oamenii de Acesta, sau ce e de Acesta. Urmăriți—urmăriți- i natura, vedeți dacă acționează exact cum a făcut El. Dacă n-a făcut-o și nu se compară cu acest Cuvânt, lăsați-o la o parte, nu este Cristos; căci Cristos este Cuvântul.

¹³¹ Acum aflăm cât de potrivit a fost, Stânca noastră, lovită, Viața Sângelui Lui vărsată pe pământ, o jertfă de ispășire pentru păcătos. Betleemul nostru, Apa, Pâinea și Viața, oferite spre curățire pentru noi, păcătoșii necurați.

¹³² O, prietenul meu păcătos, cum poți refuza, așa de nechibzuit, o astfel de jertfă, când Dumnezeu L-a dat pe singurul Său Fiu născut, jertfă pentru păcat, pentru ca oricine crede în El, în El, să nu piară, ci să aibă Viața Eternă? Cum poți intra în El? Printr-un singur Duh suntem cu toții botezați într-un singur Betleem, Cuvântul lui Dumnezeu, care este Cristos manifestat pentru această epocă.

¹³³ Și fiecare făgăduință pe care Biblia o dă pentru această epocă, El așteaptă ca un profet să se ridice pe scenă să manifeste asta, El a făgăduit conform cu Maleahi 4. Se va împlini. Nu contează cât de nebunesc consideră oamenii, se va împlini oricum! Dumnezeu a spus așa! El poate din aceste pietre! Crezurile noastre nu o vor primi, dacă bisericile noastre nu o vor primi, Dumnezeu poate să se întoarcă la grajd, El poate merge oriunde vrea. Dar va fi cineva care va sta pentru acest Cuvânt rostit pentru această zi. Ceva trebuie să Îl manifeste. Și nu va fi un grup, niciodată nu a fost.

¹³⁴ O, fii, războinici, în timp ce închei. Nu vreau să vă rețin aici prea mult timp. Voi încheia chiar acum, cu voia Domnului. Unsprezece fără cinci minute, sau mai bine zis șase minute. Observați, o, fii războinici, tu omule de aici care pretinzi că ești fiu! Știi ce reprezenta David? David îl reprezenta pe Cristos, El era, Cristos era Fiul lui David. Acum ascultați, în încheiere. Acei războinici din Neamuri, mulți dintre ei, observați că veneau de peste tot, dar ei știau că acel fugar era uns. Știau că David era respins de propriul său popor, dar știau că ungerea era asupra lui. Puteau să o vadă. Așa că au stat chiar lângă el, pe moarte sau pe viață! Erau oameni viteji, oricât de mult nu ar fi crezut lumea de afară.

¹³⁵ Propriul său popor l-a dat afară. Nu voiau să aibă nimic de- a face cu el. Saul l-a alungat, conducătorul denominațiunii l-a alungat și nu avea nimic de- a face cu asta, consiliul l-a dat afară, și a devenit un fugar. A fost nevoit să se ducă unde a putut. Stătea sus în munți, dar era un mic grup de oameni, din Neamuri și așa

mai departe, adunat, care se uitau la acel om și știau că va fi împărat.

¹³⁶ La fel se întâmplă astăzi cu adevărații soldați viteji ai credinței în acel Cuvânt, care știu că acel Cuvânt făgăduiește că Isus Cristos se va întoarce. Nu ne interesează milioanele de dolari din *aceasta* și milioanele de dolari din *aceea*. Pe mine mă interesează întoarcerea lui Isus Cristos. O fii războinici ai lui Dumnezeu, ce se întâmplă cu voi, care este poziția voastră astăzi? Când vedem că Biblia prezice că El este un fugar astăzi, alungat din biserica Sa, alungat din organizații. Și voi știți. Nu este nevoie să vă ascundeți cu privire la asta, este adevărul. Biblia a spus că așa va fi. Ieșiți afară din acele semne ale fiarei!

¹³⁷ Uitați-vă la acești oameni! Ei și-au scos săbiile. Despre ce era vorba? Dorința lui era un pahar de apă rece. David! Ce model al zilei de azi, David al nostru, Cristos, știm că El este numit un holy roller, este dat la o parte, un fanatic în toate, respins de biserică. Și-au întocmit crezurile și alte lucruri la acest Crăciun, așa cum au făcut-o la primul. Noi știm asta, dar știm că acest Cuvânt rămâne întotdeauna adevărat și trebuie să fie împlinit. Și dorința lui Cristos este ca oamenii, războinicii, să stea pe poziție! Amin!

¹³⁸ Oh, veniți, stați cu mine, alături de mine. Eu mă aflu într-o poziție îngrozitoare. Lansez o provocare astăzi! Aceste benzi merg peste tot în lume. Eu provoc un om, un războinic care îl iubește pe Isus Cristos, care știe că aceste lucruri trebuie să se îplinească astăzi, fraților, veniți stați lângă mine și scoateți Cuvântul lui Dumnezeu. Uitați de acele cisterne uscate și de denominațiunile stagnate în care trăiți. Scoateți Cuvântul proaspăt al lui Dumnezeu, haideți să-i dăm lui Isus un pahar bun de Apă proaspătă Penticostală! Aceasta este dorința Lui astăzi, înapoi la Cincizecimea originală, înapoi la Cuvânt! Este profetizat că vom face așa, în Maleahi capitolul 4, „Să reîntoarcem credința copiilor înapoi la părinți.” Cine va lua poziție în această dimineață?

¹³⁹ Ca și David, noi știm că David vine la putere. Isus Cristos va prelua lumea. El moștenește pământul, El va fi Împărat peste pământ. El este respins astăzi, El este un fugar în mijlocul poporului Său. Desigur, El este un fugar pentru lume, întotdeauna a fost. Dar astăzi El este un fugar pentru propria Sa biserică, ei îl resping, ei iubesc crezurile lor și marii demnitari în locul Cuvântului. Ei nu-l lasă să fie manifestat. Nu îl lasă să fie predicat în puterea Sa. Ei au tăiat afară din Acesta, așa cum a spus Biblia că vor face în Apocalipsa 17. Ce fac ei? Se duc astăzi sus aici, și toți merg în acest Consiliu al Bisericilor. Catholicismul și Protestantismul se unesc împreună, formează semnul și chipul fiarei. Și Protestanții cad drept în plasa acesteia, Penticostalii peste tot. Demnitari care merg la Roma, de la Penticostali, și se întorc, spun, „Cel mai spiritual loc!” Și în Texas și peste tot, se

deschid și dau de înțeles despre stații și așa mai departe, știind că acelea sunt crezuri care au fost injectate în acest Cuvânt.

¹⁴⁰ O, voi, locuitori ai Betleemului! Aleluia! Eu chem bărbați, războinici care nu sunt fricoși. Nu-mi pasă dacă sunt opt sute care stau de o parte și zece mii de cealaltă, eu vreau războinici care vor să vină cu mine și să croiască o spărtură prin acest șir de Filistenii necredincioși Consiliului Mondial a pus o garnizoană în jurul Cuvântului lui Dumnezeu, încercând să-l facă crezuri și să-i hrănească pe oameni. Este o Fântână, este o Fântână deschisă în Casa lui David, Betleem, pentru păcat și necurăție. Frate, păcatul este necredința în Cuvântul Lui!

¹⁴¹ Cine este războinicul care poate vedea venirea Mileniului? Cine este războinicul care poate vedea acest mare Duh Sfânt venind sub forma lui Isus Cristos, trupul literal al lui Cristos ca să biruiască din nou, să stea cu mine. Stați cu mine! Haideti să croim o spărtură prin acest crez denominațional. Să intrăm acolo! El strigă după un pahar plin de Apă proaspătă Penticostală, Penticostală originală, nu o grămadă de agitație, strigăte, urlete. Aici mă refer la un botez autentic cu Duhul Sfânt care produce Viața lui Isus Cristos din nou în persoană.

¹⁴² Iertați-mă dacă v-am rănit. Nu, să nu o faceți. Eu fac asta în Numele Domnului Isus. Veniți înapoi! Luați poziție, vitejilor care-l vedeți pe David stând acolo! Isus Cristos, un fugar din biserica Sa, blocat afară de crezurile lor. Este o Fântână proaspătă situată acolo. Amin. Este putere să reînvie acest Cuvânt, este profețit în această zi că se va întâmpla. Dumnezeu a spus că se va împlini. Trebuie să se împlinească. Nu o veți face niciodată în oștirea în care vă aflați acum. Vă fortificați singuri, Penticostalilor, chiar în jur cu restul organizațiilor, făcându-l într-un crez.

¹⁴³ O, oameni ai lui Dumnezeu, unde este acea Sabie? Domnul nostru dorește un pahar de apă proaspătă. Nu-mi pasă dacă este pe viață sau pe moarte, să ne croim drum prin acest lucru. Este atât de greu să stai de unul singur. Eu chem oameni să stea alături de mine, să stea cu Cuvântul! Ceea ce spune acel Cuvânt, faceți-o exact așa cum a spus Cuvântul. Nu-mi pasă ce spune orice altceva, țineți-L așa, pentru că Acela este singurul lucru care va face o cale. Să ajungem la Betleem, adevărata Apă a lui Dumnezeu.

¹⁴⁴ „Dacă un om rămâne în Mine și Eu în el, dacă voi rămâneți în Mine și Cuvintele Mele în voi.” A rămâne, nu doar a sări dintr-un loc în altul și a schimba cardul de părtășie de la unitarian la doiar, și trinitarian, și înapoi la Prezbiterian, Luteran. „Rămâneți în Mine,” și El este Cuvântul, „Cuvintele Mele rămân în voi! Nu vă temeți de opt sute sau opt milioane. Eu voi sta lângă voi. Doresc să beau din nou din acea Fântână.”

¹⁴⁵ Dumnezeu va avea un popor care va bea din acea Fântână! Aleluia! S-ar putea să credeți că sunt nebun, și poate că sunt, dar atunci sunt nebun după Isus Cristos și după Cuvântul Său. Dacă trebuie să fiu numit nebun, lăsați-mă să fiu numit nebun pentru Cuvântul Său. Niciodată nu am fost împotriva oamenilor din acele organizații. Sunt împotriva acelu sistem care interzice accesul Cuvântului lui Dumnezeu. Să ne croim un drum, războinici. Stați alături de noi. Să intrăm în acea Fântână. El este Betleemul nostru.

¹⁴⁶ Aceste cisterne vechi, Consiliul Mondial al Bisericilor care se organizează acum. Să restaurăm Cuvântul proaspăt al lui Dumnezeu, nu o denominațiune. Să nu luăm un crez, care sunt cisterne vechi stagnate care au căzut acum patruzeci de ani, acum douăzeci de ani, acum treizeci de ani, sau fie și anul trecut. Vreau Cuvântul lui Dumnezeu care este făgăduit pentru astăzi. Iată ce vrea El ca eu să beau, acest Cuvânt de astăzi! Este un mic Betleem, este respins.

¹⁴⁷ Este, eu știu, este ca și cum, voi vă gândiți, „Ei bine, dacă al meu...” Da, așa este, ei au crezut că El ar fi trebuit să se nască în Ierusalim. Ei au crezut că El ar fi trebuit să se nască acolo unde erau căpeteniile denominațiunii lor. Dar El a trecut pe lângă toate acestea. El a venit la numele Betleem, pentru că asta era El. Aleluia! El nu vine pentru Metodiști, Bapțiști, Prezbiterieni sau Penticostali. El vine pentru Mireasă, Isus Cristos. Iată pentru cine vine El. Poate vi se pare ciudat, dar credeți asta!

¹⁴⁸ Vedeți aceste modele? Ei nu pot veni altfel decât prin Cuvânt. Acela era singurul loc în care putea El să se nască, este prin acel Betleem. De aceea a trebuit să fie acel loc mic și umil. Așa trebuie să fie și în această dimineață, trebuie să fie în același fel prin Cuvântul făgăduit. Da, domnule. Consiliul Filistean al Bisericilor care se organizează acum, cu garnizoane peste tot în jurul Betleemului nostru. În preajma acestui Crăciun, ei sunt în garnizoană acolo, peste tot, totul este împodobit cu decorațiuni lumești. „Oh, vom aduce pacea mondială.” Papa Luther, Ioan, sau cum îl cheamă, el va aduna, și toți marii episcopi ai bisericii, Consiliul Unit al Bisericilor și Consiliul Mondial, toți se adună împreună. Cum pot merge doi împreună dacă nu sunt de acord? Amin!

¹⁴⁹ Este doar Unul singur cu care poți umbla, acela este Isus Cristos. Cum—cum poți umbla cu El? Când ești de acord cu Cine este El, Cuvântul! Să nu lăsați asta să plece de la voi.

¹⁵⁰ Nu-mi pasă de cât de multe decorațiuni au ei, „Trebuie să faci *asta* sau îți vom închide biserica cu care ești.” Nu-mi pasă ce închid ei, și nu are nimic de-a face cu Cuvântul. Da, domnule. Unde vă îndreptați? Exact ceea ce a spus Cuvântul că veți face, vă întoarceți drept înapoi, îmbrăcați în decorațiuni lumești, cu tot felul de promisiuni lumești, dar este departe de Cuvânt la

un milion de mile. Iată-l astăzi, Crăciunul din nou, ca să ne țină departe de făgăduința Cuvântului. Dar Se va împlini. Dumnezeu este în stare din aceste pietre să ridice copiii lui Abraham. Ah, încercarea de a-i ține pe realii, adevărații locuitori ai Betleemului departe de Viața Eternă, acesta este scopul lor.

¹⁵¹ Ridicați-vă, voi fiilor și războinici, haideți să ne croim drum înapoi la Betleemul nostru original! Amintiți-vă când David a venit la tronul lui. Acești oameni au stat lângă el pentru că el știa, ei știau că el va ajunge la tron. Ei știau că David va fi pe tron, oricât de mult ar fi fost respins afară. El era cel mai rău fugăr din țară. La fel este și adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, în această dimineață, Este străin față de organizații. Priviți ce au făcut. Asta o demonstrează chiar înaintea voastră.

¹⁵² Oamenii încearcă să spună, „Frate Branham, tu critici biserica.” Eu critic acele sisteme. Biserica este Isus Cristos, nu un sistem.

¹⁵³ Și astăzi, priviți ce au făcut, priviți ce fac. Și puteți vedea ce fac, ei încearcă să țină oamenii de la Acea. Ei pun tot mai multe fortificații în jurul acelei Fântâni, pentru a fi siguri că nimeni nu va bea din Ea. Dar, O războinici ai lui Dumnezeu, eu cred că Isus Cristos va veni într-o zi în glorie, eu cred că El va veni și va ședea pe Tronul Tatălui Său David. Chiar dacă El este un fugăr, Cuvântul Său din această dimineață, respins de Propriul Său popor așa cum a fost David, organizațiile au respins Cuvântul Său, au respins, când Dumnezeu vine și își adeverește Cuvântul Său pur. Nu-mi spuneți! De ani, prin toată țara, și ei se îndepărtează tot mai mult, departe de Acesta.

¹⁵⁴ Am spus zilele trecute, despre Jacqueline Kennedy, de câte ori v-am muștrat pe voi, femeile, pentru că vă tăiați părul, că vă machiați, voi, femeile Penticostale, vă tăiați părul, despre care Dumnezeu a spus că este o...voi—voi—voi faceți din voi o—o prostituată de stradă când faceți asta. Și, după Dumnezeu, soțul tău nu mai are dreptul să trăiască cu tine. O femeie care își taie părul, își dezonorează capul, care este soțul ei. Exact așa este. Ce spun despre asta? Și voi strigați împotriva mea pentru asta, eu primesc scrisorile, „Tu bătrân țicnit.” Totul bine, l-au numit pe Ilie la fel. Ei au numit fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, de fiecare dată când Cuvântul este făcut, Îl numesc...

¹⁵⁵ Cineva a spus zilele trecute, „Păi, noi credem că tu ești un profet.”

¹⁵⁶ Eu nu am spus niciodată asta, eu nu spun. Nu sunt profet, eu sunt doar slujitorul lui Dumnezeu aici încercând să vă spună Adevărul. Asta e tot. Dați-mi voie să vă spun, Cuvântul lui Dumnezeu susține asta! El a spus, „Fiicele Sionului, odrasla care a scăpat în acea zi de toată murdăria ei, va fi plină de slavă în fața Domnului.” Croiți-vă un drum, femei, aveți locul vostru prin care să treceți, Hollywood-ul lumesc și spectacole de cinema, și

toate aceste lucruri de televiziune după care încercați să vă luați ca model, vă îmbrăcați sexy afară pe stradă.

¹⁵⁷ Și cineva a spus, „Păi, oamenii vor să îi înveți cum să primească Duhul Sfânt și cum să obțină...”

¹⁵⁸ Spuneți că aveți Duhul Sfânt, iar apoi tăgăduiți Cuvântul? Viața voastră proprie dovedește că nu Îl aveți. Vedeți? Acum, eu nu sunt supărat, eu vă spun doar care este Adevărul. Uitați-vă la voi și vedeți. Pavel a spus, „Dacă un înger din Ceruri ar învăța altceva, să fie anatema” Galateni 1:8. Așa este.

¹⁵⁹ Ce-ar fi dacă Jacqueline Kennedy... Ea a stabilit ritmul femeilor cu toate aceste tunsori tapate și lucruri pe care le au, toate aceste rochii sexy, și ca rochii de maternitate și lucruri. Fiecare femeie din țară vrea să le poarte, și voi, Penticostale, de asemenea. Uitați, Jacqueline Kennedy nu a auzit niciodată un astfel de Mesaj. Dacă L-ar fi auzit, poate că ea s-ar fi pocăit de mult. Dar voi, femeile Penticostale Îl auziți, zi de zi, și an de an, și totuși nu faceți nimic privitor la asta! Aleluia! Dumnezeu se va sătura într-una din aceste zile! Dumnezeu se va sătura. Ei bine, știu că vă gândiți că sunt nebun. Mergeți înainte, este în regulă. Au crezut asta de-a lungul epocilor când Cuvântul... Vedeți?

¹⁶⁰ O, războinici, scoateți Sabia aceea, haideți să luăm poziție pentru tot ceea ce stă acea Sabie! Să ajungem la acea Fântână unde este o Fântână plină de Sânge, tras din venele lui Emanuel. Nu un Evreu. Venele lui Emanuel, Dumnezeu cu noi, unde păcătoșii scufundați sub șuvoi pierd toată pata de vinovăție.

¹⁶¹ „Și din Betleem va ieși un Cărmuitor care va domni peste poporul Meu.” Duhul Sfânt domnește astăzi peste popor, iar Duhul Sfânt este Cuvântul. Așa este? Acum, în încheiere, cu reverență. El conduce poporul. Nu contează ce credeți voi; voi să vă confrunțați cu Cuvântul. Dacă nu, Duhul Sfânt nu este acolo; voi purtați mărturie despre propria voastră mărturisire, indiferent de ce spuneți voi. Ați putea sări în sus și în jos, să vorbiți în limbi și să alergați în toată încăperea, totuși aveți părul tăiat și faceți lucrurile pe care le faceți; aceasta mărturisește împotriva voastră, că nu este așa.

¹⁶² Locuitori ai Betleemului, Dumnezeu să vă binecuvânteze, să pătrundem! Cristos vrea o Biserică adevărată. El vrea o Mireasă. Haideți să ne croim drumurile noastre. Ieșiți de aici, îndepărtați aceste crezuri, pentru ca adevărații băutori să se poată întoarce și să bea din adevărata și proaspăta Apă penticostală care curgea cândva din această mare Fântână. Încă mai curge. Nu vreți să veniți astăzi și să credeți asta din toată inima, în timp ce noi ne plecăm capul doar o clipă.

¹⁶³ Am multe lucruri aici despre care ar trebui să vorbesc. Timpul nu-mi permite, este ora unsprezece acum. Mă întreb câți războinici de aici, voi slujitori, Metodiști, Baptiști, Prezbiterieni, preoți Catolici, orice ați fi, sunteți convinși? Știu că nu sunt

un cleric. Poate că am ieșit din pustiu, cu frânturi de *aceasta, aceea și cealaltă*, dar Acesta este Cuvântul. Și credeți că este așa, și credeți că este Cuvântul, acesta este Betleemul. Isus a spus, „Omul nu va trăi numai cu pâine; fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Și Cuvântul este aici, Biblia. Omul va trăi prin Acesta, iar El este acel Cuvânt.

¹⁶⁴ O, războinicule, vrei să scoți Sabia lui Dumnezeu și să spui, „Am terminat cu aceste tradiții, mă întorc la Cuvânt, mă întorc la Adevăr”? Femei, bărbați! Femei, nu vă este rușine de voi înșivă, de felul în care ați procedat? Sunteți dispuse în această dimineață, de acest Crăciun, să vă întoarceți și să-l reflectați pe adevăratul Isus Cristos?

¹⁶⁵ Acum, cu capetele plecate și cu fiecare ochi închis, vreți să ridicați mâna și să spuneți, „Roagă-te, frate Branham. Cu adevărat, vreau să fac asta în inima mea. Eu sunt, eu cred”? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Vai, slujitori, femei, peste tot!

¹⁶⁶ În Betleem, Betleem, locul Pâinii și al Apei lui Dumnezeu, Cristos, gloriosul nostru Betleem. Cum intrăm în El? Întâi Corinteni 15, „De un singur Duh suntem cu toții botezați în Trupul mistic al lui Isus Cristos.”

¹⁶⁷ Ne hrănim din Cuvântul Său, nu din altceva, doar din Hrana oilor! Acel Cuvânt! Nimic altceva. Nu puteți pune niciun crez în Acesta, nu-l vom asculta. Nu, domnule. Te duci să spui, „Ei bine, este în felul *acesta*.” Dacă Biblia spune că este în Acest fel, Așa este felul în care Îl vrem. Nu Îl vrem condimentat. Îl vrem exact așa cum este.

¹⁶⁸ O, Dumnezeule, Tatăl nostru, astăzi mai sunt încă inimi flămânde pe pământ. De ce micul Betleem. În felul meu sărăcăcios și neînvățat, Doamne, am încercat să fac ca acest mic grup...care mă iubește, eu știu că ei mă iubesc, Doamne. Și eu îi iubesc. Și îi iubesc atât de mult încât, Doamne, eu—eu sunt zelos pentru ei. Nu vreau să-i văd amestecați în aceste lucruri mari, și să fie scoși afară, când este prea târziu, și să văd acele suflete sărmene de acolo în închisoare, și să știu că odată au avut ocazia.

¹⁶⁹ Doamne Dumnezeule, astăzi, indiferent de ceea ce gândesc mai marii Ierusalimului, și cei din Galaad și Ramot-Galaad și mai știu eu ce, cei din Silo, și din marile lăcașuri de închinare, oriunde ar fi ele. Există un Betleem. „Nu ești tu cea mai neînsemnată între toate acestea? Dar din tine!” Din Metodști, Bapțiști, Prezbiterieni; Catolici, capitala cea mare; și cei din Ramoth-Galaad, unde a luptat Luther; și—și cei—cei din Silo, unde poate a luptat Wesley; și—și multe alte locuri. Dar, Doamne, Doamne, Tu ai ridicat un grup Penticostal, și dacă nu s-au întors drept împrejur și au făcut același lucru!

¹⁷⁰ Isuse din Nazaret, Te rog, Doamne, fă ca războinicii, din fiecare din aceste crezuri din trecut, să se ridice în Numele Tău, să-și croiască un drum prin toate aceste crezuri și să

se întorcă la Cuvântul adevărat, necontaminat, lăsând la o parte orice greutate care îi împresoară atât de ușor, lăsând la o parte fiecare oră pe care o petrec aici, năvălind pretutindeni în mod nehibzuit, încercând să facă membri ai unei organizații. Doamne Dumnezeule, lasă-i să se întorcă să aducă convertiți la Isus Cristos; nu pentru a glorifica vreo organizație sau vreo persoană, ci pe Isus Cristos, numai pe El.

171 A fost David pentru care au luptat acei oameni. Era David pentru care și-au pus viața în pericol. Și acei mari războinici puternici, fără teamă, și-au făcut calea pe acolo, pentru că era dorința lui. Era dorința lui să bea din fântâna aceea.

172 Doamne Dumnezeule, poate că noi nu simțim asta, doar acea tragere, dar, uite, este dorința Ta ca aceste lucruri să se facă. Așa cum I-ai spus lui Ioan, „Căci așa se cade, sau se cuvine, ca noi să împlinim toată neprihănirea.”

173 Se cuvine ca noi, ca slujitori astăzi, să vedem că acest Cuvânt este predicat, să avem grijă ca acesta să fie îndeplinit. Se cuvine ca noi, om din acest timp în care trăim. Oameni mari pe pământ astăzi, O Dumnezeule, ei sunt acolo afară, fă ca ei să vadă și să apuce Sabia! Indiferent de opoziție, dacă Dumnezeu este pentru tine, cine poate fi împotriva ta? Nu ne pasă, că ne punem în pericol viața socială. Nu ne pasă, că ne punem în pericol *aceasta, aceea sau cealaltă*. Vrem să avem din nou Apa Vieții!

174 Să mergem la Betleem, Doamne, fă ca fiecare dintre ei. Fă ca toate aceste femei, care, cu siguranță, dacă au ridicat mâna, le era rușine de ele însele. Fă ca ele să-și dea seama că acești bărbați vor fi ca D-nul. Kennedy, într-una din aceste zile. Vor—vor fi ca restul oamenilor, trebuie să moară. Aceste femei mor. Eu mor. Cu toții ardem aici, pe pământ, și știm că doar o perioadă scurtă de timp, mai avem doar foarte puține zile rămase. Și, Dumnezeule, în loc să încercăm să construim sisteme mari, Doamne, fă ca bărbații și femeile să vadă în această dimineață că este vorba de venirea unui Împărat.

175 O, Dumnezeule, venirea aceluia mare Împărat, Isus! Și asta...Și noi realizăm, Dumnezeule, că fiecare dintre acei bărbați care au scos sabia și au luptat pentru David când era fugăr, când a venit la putere, i-a făcut căpetenii peste cetăți. Fiecare dintre ei avea cetăți. Și Tu ai făgăduit asta în Biblie, că noi vom avea cetăți. O, Dumnezeule, ca Neamuri, am devenit moștenitori prin Neamuri, ca să fim părtași la sfințenia și neprihănirea Lui! Fă ca noi astăzi, Doamne, ca oameni războinici, să luăm acest Cuvânt, știind că, cei care stau pentru El în acest ceas, vor fi căpetenii peste cetăți. Nu pentru că vrem să fim căpetenii, ci vrem să-Ți fim slujitori, Doamne. O, Dumnezeule, vedem viziunea acestei mici minorități, a acestui mic grup, a ceea ce este numit „fanatism” în... Pavel a spus în ziua lui, „În felul în care este numită ,erezie,’” nebunie. Acolo

vreau să lupt, Doamne. Cuvântul Tău este Adevărul! Și Tu ești Cuvântul, același ieri și azi și în veci.

¹⁷⁶ O, Dumnezeuule, unge-ne cu Cuvântul Tău, și fă să se împlinească Cuvântul Tău făgăduit pentru această zi. Fie ca noi să plecăm din această clădire în această dimineață ca instrumente strălucitoare ale lui Dumnezeu. Fie ca noi să mergem cu Sabia, Ea strălucind în aer, să taie din cale orice greutate și orice altceva, până când vom putea readuce poporul la Cristos, și să aducem apă proaspătă și răcoroasă Domnului nostru, în locul tuturor acestor crezuri vechi și stagnante. Fă ca oamenii să bea din Fântână, o reală Binecuvântare Penticostală, răcoroasă și înviorătoare, ca să-I poată binecuvânta inima și să-L aducă din nou printre noi. Îngăduie acest lucru, Doamne. În Numele lui Isus, mă rog.

¹⁷⁷ În timp ce avem capetele plecate, dacă pianistul sau organistul, sau orice ar fi, se va duce la orgă, la pian, Vreau să cântăm în liniște această cântare, „Există o fântână plină de sânge, tras din venele lui Emanuel; când păcătoșii scufundați sub șuvoi...” Păcătoș, ce este păcătos? Necredincios. „Necredincioși scufundați.” Necredința în ce? În Cuvânt. Oh, acei Iudei nu voiau să creadă că erau necredincioși, credeau că sunt mântuiți, dar Dumnezeu știa că au nevoie de un Mântuitor. Ei se rugau pentru un războinic, Dumnezeu le-a dat un Prunc, un Mântuitor. El știa de ce au nevoie. Acesta este Darul lor de Crăciun. De asta aveți nevoie astăzi, de asta am nevoie eu astăzi, un Mântuitor pentru necredința mea, un Mântuitor de la necredința voastră. În timp ce cântăm, haideți să ne rugăm acum în inimile noastre pentru asta. Rugați-vă sincer, vă rog, biserică.

Este un izvor umplut cu sânge,
 Tras din venele lui Emanuel,
 Și păcătoșii (necredincioșii) scufundați (nu un
 membru al bisericii, acum) sub...(acolo se
 scufundă membrii bisericii)
 Își pierd toată pata lor de vină.
 Își pierd toată pata lor de vină,
 Își pierd toată pata lor de vină;
 Și păcătos...

¹⁷⁸ Doamne Isuse, Te rog acum să ne primești. Mă pun chiar aici cu acest grup, Doamne. Ia de la mine, Doamne, toată necredința mea. Lasă-mă să mor, Doamne, așa cum a strigat Samson, lasă-mă să mor cu acești Filistenii. Lasă-mă să fac tot ce trebuie să fac, dar, Dumnezeuule, curăță-mi sufletul. Îndepărtează toată îndoiala. Dacă este ceva în acest Cuvânt pe care nu-l cred, Doamne, și dacă—dacă nu este ceva aici ce Tu ai făgăduit, că nu reușesc să văd propria mea viață să fie adevărarea celui Cuvânt pentru această zi, atunci, Doamne, iartă-mă. Iartă-mă, Doamne.

¹⁷⁹ Dă-mi curaj. O, Doamne, am nevoie de curaj ca să elimin acest lucru, să elimin acest zid, pentru că știu că este dorința Ta. Tu ai spus asta, că va fi în această zi, „Așa cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi la venirea Fiului omului.” Vedem această ultimă mișcare, acest ultim semn care a fost dat bisericii. Acesta a fost ultimul semn pe care l-a văzut sămânța naturală a lui Abraham înainte ca focul să ardă lumea Neamurilor. La fel este și ultimul semn pe care îl va vedea Sămânța Lui regală înainte ca focul să ardă lumea Neamurilor. Tu...Doamne, fie ca ei să vadă că acesta este exact motivul pentru care Isus a trebuit să se nască în Betleem. Este Cuvântul Tău. Este făgăduința Ta. Binecuvântează-i acum, Tată. Ți-i predau Ție, ca trofee. Și fie ca noi, împreună, Doamne, să scoatem astăzi Cuvântul și să mărșăluim înainte în Numele lui Isus. Amin.

¹⁸⁰ Dumnezeu să vă binecuvânteze. Îl iubiți pe Domnul Isus? Credeți că acesta este Adevărul? Ridicați mâinile dacă credeți că acesta este Adevărul. Mulțumesc, prieteni. Uitați, sunt...Eu cred că banda e oprită. Vedeți, vorbind aici, nu vorbesc doar cu voi. Acea bandă merge în jurul lumii și bărbați și femei din întreaga lume aud Asta. Noi mergem de la națiune la națiune la națiune, ei doar, ei se pun acolo cu tuburi mici în urechile lor și— și spun Asta chiar la sute și sute de oameni din întreaga lume.

¹⁸¹ Și să știți, nu este...Acum, voi, femeile, nu vreau să vă rănesc sentimentele când vă spun aceste lucruri. Dar dacă păstorul vostru nu vă spune Asta, este ceva în neregulă cu el. El nu este— el nu are îndrăzneala să o facă. Se ascunde în spatele unei organizații. Sau este ca Lot, care stătea jos, înainte să cadă focul, el—el doar nu avea adevăratul—adevăratul lucru de care este nevoie ca să stea acolo afară. El...Biblia spune că, „Păcatele Sodomei îi chinuiau zilnic sufletul neprihănit.” Sufletul lui știa mai bine, dar nu avea de ceea ce este nevoie ca să stea acolo afară și să o condamne. Și un păstor care nu spune unei femei că este greșit să-și taie părul, este ceva în neregulă cu acel bărbat și să poarte aceste haine.

¹⁸² Și voi bărbații, voi bărbații care vă lăsați femeile să facă astfel de lucruri, care este problema cu voi? Care este problema cu voi? Vă conduceți soția prin oraș ca pe o prostituată publică, și apoi palmuiți peste gură vreun bărbat dacă o insultă. Tu ești cel care are nevoie de pălmi peste gură. Așa este, și o va face și Dumnezeu într-o zi. Așa este. Trebuie să ne întoarcem la acest Cuvânt.

¹⁸³ Nu doar asta, acesta este doar un lucru mic, mărunț. Dar cum veți căpăta lucrurile mari dacă le refuzați pe cele mici? Cum puteți învăța algebră dacă nu știți ABC-ul? Nu poți număra până la zece, cum vei ști matematică? Trebuie să începi de jos. Încerci să începi de sus, coboară jos aici și începe bine.

¹⁸⁴ Acesta este momentul să o faceți, acum, de Crăciun. Era nașterea lui Cristos, lăsați-L pe Cristos să se nască în noi. Ce este Cristos? Cristos este Cuvântul. Câți știu asta? „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”

¹⁸⁵ Cineva a spus zilele trecute, a spus, „Frate Branham, tu, oamenii știu că urăști femeile.” Eu nu le urăsc. Nu. Am o dragoste sinceră pentru surorile mele. Unii bărbați se vor întoarce, vor crede că arăți bine cu ochii roșii și cu ochii verzi și cu părul tăiat, acel bărbat are o altă părere decât cea pe care aș avea-o eu. Al tău... Eu iubesc acel suflet care este în tine, care trebuie să-L întâlnească pe Dumnezeu. Asta este ceea ce...sora mea pentru Eternitate, nu un lucru mic de sex aici pe pământ ce va...

¹⁸⁶ Câți au citit vreodată despre declinul, despre căderea Romei? Sigur. Uitați-vă acolo, exact același lucru pe care îl facem și noi, atracție sexuală. Tineretul în starea în care este, exact cum am ajuns noi acum, probleme rasiale. Și tinerii care preiau controlul, și bărbații și sexul. Exact așa cum a căzut Imperiul Roman, acum o mie opt sute de ani, și iată-l din nou chiar aici, printre Neamuri. Vedeți? Confuzia dintre religii și alte lucruri. Oh, în ce oră trăim!

¹⁸⁷ [O soră transmite un mesaj. Loc gol pe bandă—Ed.] Amin. Domnul Dumnezeu a vorbit. Eu cred asta.

¹⁸⁸ Acum să ne ridicăm în picioare. Când El vorbește, este timpul să dăm respect. [Cineva vorbește Fratelui Branham—Ed.] (Ce spui?)

Prin harul lui Dumnezeu și cu ajutorul lui Dumnezeu, sunt mai hotărât decât am fost vreodată, să stau pentru acest Cuvânt și să fac tot ce pot, cu ajutorul lui Dumnezeu, să croiesc din nou un drum spre Betleem, unde locuitorii din Betleem să poată bea din acea Fântână. Câți se vor alătura mie, cu mâinile ridicate, să spună, „Îi promit lui Dumnezeu că o voi face”? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

¹⁸⁹ Acum plecați capetele doar o clipă, și cred că un frate de aici, fratele Jeffries, vine aici. El va elibera audiența în timp ce noi ne plecăm capetele în rugăciune, dacă vreți. În regulă, frate.